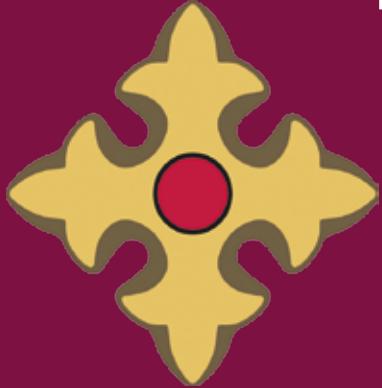

Advocata Croatiae

List svetišta i župe Majke Božje Remetske
Božić 2020. :: Zagreb
godina 24. :: broj 73 :: cijena 15 kuna

www.zuparemete.net

Čestit Božić i obilje blagoslova u novoj godini

Blažena Djevice Marijo, Majko Božja Remetska,

Zdravlje bolesnih i Utočište grješnika,

Sinovskom se ljubavlju povjeravamo tvojem moćnom zagovoru te pomalo zabrinuti i prestrašeni,
ponovno te molimo svrni svoj pogled na nas. Molimo posebno za sve bolesnike, njihovu rodbinu i
sve koji su im blizu.

Molimo za zdravstveno osoblje da im Gospodin udijeli potrebnu snagu. Molimo i za sve odgovorne
u društvu da im svjetlo Duha Svetoga bude snaga u donošenju odluka za naš život.

Majko milosrđa i Odvjetnice naša, svrni svoj pogled,

Ne odbij nam molbe u potreblama našim,

Nego nas od svih pogibelji uvijek osloboди.

O blaga, o mila, o slatka Djevice Marijo.

Amen.

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Remete, 21. studenoga 2020. godine

Vjerom Bogu »Herodovoj koroni«

*Otvoriti se Bogu je jednostavno,
ali je potrebo odreći se
»ljudskoga božanstva«*

S teološkog, ekleziloškog, socijalnog, kulturnog i inog stajališta o Božiću je puno napisano i izrečeno, kako o njegovoj simbolici tako i o njegovu značenju za povijest čovječanstva. Kroz patnje koje su prošli Marija i Josip s »malim djetetom« mogu se mnogi poistovjetiti brojni roditelji koji svakidašnjim svojim teškoćama prolaze. Dakle, Isus je bio izbjeglica, prognanik, beskućnik, odbačen, 'izgubljen' jer je pobjegao iz stolarske radionice pa su ga tražili a On je naučavao, propovijedao istinu. »Mali« ne zna slova, a uči druge? U povjesnoj analizi, čak je izbjegao i Heroda u popisu stanovništva kad ga je trebalo pronaći.

S vjerničkoga i roditeljskog stajališta logično je da su Marija i Josip bili zabrinuti, spašavali su živu glavu, ali što je najvažnije uvijek su vjerovali Bogu, Božjoj providnosti koja ih je vodila, bili su oprezni ali bez straha.

Sve je bilo nepredvidivo, pa zar i

danas nije sve nepredvidivo? Stara je uzrečica »čovjek snuje, Bog određuje!«! Čitav ljudski život je nepredvidiv, pa u današnjem vremenu epidemije ključno je pitanje vjere Bogu, jer čini se da »Herodova korona« ubija ili jača vjeru. Otvorenost Bogu jedini je lijek, ponajprije doći k sebi bez straha, pogledati svoju nutrinu, rasvijetliti je a onda odgovorno pristupiti drugima. Tko ne vidi svoju nutrinu traži manu u drugome. Nepredvidivost života je poput točke koja ide vječnosti, a ljudski život poput crte koja kroz tu točku može proći u bezbroj pravaca. Putokaz je Sveta obitelj, svatko ponaosob. Otvoriti se Bogu je jednostavno, ali je potrebo odreći se »ljudskoga božanstva«. Za putokaz kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački prikazao je Majku Nebesku u propovijedi o Danu Gospe od zdravlja. »Iako nam o Marijinom prikazanju ne govori nijedna knjiga Svetog pisma, kršćanska pobožnost osjetila je i časti stvarnost katoličke vjere koju nosi kao baštinu i koju je Crkva svečano proglašila da je Marija od prvog časa svoga postojanja bila puna milosti i da je bila predodređena za dostojanstvo Majke Božjega Sina. Naime, sam Bog je milošću pripravio Marijino tijelo da ono postane hramom, da bude svetinja nad svetinjama, u kojoj se nastanio Sin Božji«. S molitvom da se i u našim srcima nastani Sin Božji, ne samo o Božiću, nego u trajnom otvaranju srdaca, sretan Božić i puno blagoslova u svakidašnjem životu.

Vlado Čutura

IMPRESSUM

Izdavač: Župa Uznesenja BDM - Remete
Za izdavača: o. Antonio-Mario Čirko
Adresa uredništva: Česmičkoga 1, 10000 Zagreb
Telefon: 01/4500 500, faks: 01/4580 952
E-adresa: zupa.remete@gmail.com
Glavni urednik: o. Antonio-Mario Čirko
Izvršni urednik: Vlado Čutura

Fotografija na naslovnicu: Kardinal Josip Bozanić u Remetama
Fotografirali: Marko Dušak, Bernard Čović, arhiva župe
PBZ Žiro-račun: HR1423400091510697474
ISSN: 1331-4092
Grafička priprema: Slavica Čutura
Tisak: M-PRINT, Zagreb
Časopis izlazi tri puta godišnje: za Božić, Uskrs i Veliku Gospu

4**»Dijete je postalo zreo čovjek«**

- Nastojmo svojim načinom života u vjeri, nadi i ljubavi omiljeti Bogu, biti miljenicima Njegovim da bismo u potpunosti prepoznali i prihvatali dar Sina Boga Svevišnjega, s Njime živjeli u sadašnjosti i nadasve u blaženoj vječnosti.*
- o. Zlatko Žuvela*

10

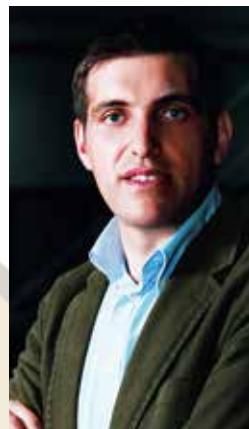
Prof. dr. Goran Lauc,
svjetski priznati
znanstvenik

»Ovaj Božić morat ćemo provesti u što užem obiteljskom krugu«

- Nažalost dio oboljelih ne uspijeva pobijediti virus i podlegne bolesti. Koliko za sada znamo najveći faktor rizika je visoka dob (više od 70 godina), a nakon dobi gojaznost i nekontrolirani dijabetes.*

8**Depresija nakon Božića je život bez Boga**

- Ukoliko ne želimo da nam siječanj uistinu prođe kao najdepresivniji mjesec u godini, vrijeme je da još jednom preispitamo prave poruke Božića i dopustimo da njegov sjaj trajno uđe u naše živote!*
- prof. dr. Božo Skoko*

22

Nagrada Grada Karlovca
o. Jakovu Mamiću

Karmelićani i o. Mamić u domovinskom ratu

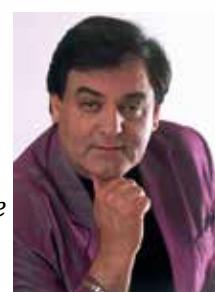
- Nakon 25 godina veličanstvene pobjede Hrvatske vojske i konačnog oslobođenja okupiranih dijelova Grada Karlovca, grad se prisjećao osoba koje su značajno pridonijele ostvarenju tog sna.*

38

Umro remetski župljanin Krunoslav Kićo Slabinac

»Naš brat Kićo«

Krunoslav Kićo Slabinac rodio se za vječnost 13. studenog 2020. Svojim glazbenim, pjevačkim i skladateljskim umijećem, ali i svojom radošću i jednostavnošću ostat će upamćen kao posebna osoba koja je u svoj svakodnevni život znala utkati duhovnu dimenziju i svjedočiti snagu vjere i u vremenima kada to nije bilo preporučljivo.

6 Važnost zajedništva - o. Antonio-Mario Čirko

13 Tjedni susreti za mlade - petkom

14 Marijan Višić, remetski župljanin dobitnik nagrade »Soljačić«

16 Advocata Croatiae na Fair Play Futsal Ligi

17 U Remetama održan Ekumenski glazbeno-molitveni susret

18 Uz raspelo: sv. Ivan evanđelist i Gospa Žalosna - Zlatko Šušnić

27 Šest desetljeća Nadina glasa u zboru

28 Mentalno zdravlje u doba »koronavirusa« - Jadranka Bizjak Igrec

30 Kronologija od Gospe do Božića

34 Potvrđenici 2020.

37 Stranica za školarce

42 Jubilarci

43 Matice

**SIN NAM JE DAROVAN
(Usp. Iz 9,5)**

»Dijete je postalo zreo čovjek«

- *Nastojmo svojim načinom života u vjeri, nadi i ljubavi omiljeti Bogu, biti miljenicima Njegovim da bismo u potpunosti prepoznali i prihvatali dar Sina Boga Svevišnjega, s Njime živjeli u sadašnjosti i nadasve u blaženoj vječnosti.*

Autor:
o. Zlatko Žuvela

Hotajstvu svete božićne noći krije se najdublja istina kršćanske vjere, istina o Bogu koji posta čovjekom, koji posta malenim, koji posta djetetom. Odatle naziv Božić, mali Bog. Bog nam je postao dohvatlјiv, posve nam se približio. Sve one veličanstvene vizije o Bogu koje su koristili drevni proroci da bi izrekli neizrecivo kao što su organj, oblak, svjetlo, sila, sjaj i dalje ostaju, sve ono što upućuje na odijeljenost, nedostupnost, nedohvatnost i dalje vrijedi. Osobito se to odnosi na prvu i treću božansku osobu, Boga Oca, Boga Duha Svetoga, ali se u tim vizijama pojavljuje i novo svjetlo, novo otkriće. Utjelovljenjem druge božanske osobe, Sina Božjega, Bog i dalje ostaje velik ali se očituje i kao malen, ostaje nedokučiv ali veoma pristupačan, prebiva u nedostupnu svjetlu a može ga se naći u štalici u Betlehemu.

Učinio je to radi nas ljudi i radi našega spasenja. Nikad se mi ne bismo mogli približiti Bogu da On sam nije došao k nama. I taj je svoj dolazak najavljavao po svim prorocima. Naročito se tu ističe prorok Izajia, evangelist Staroga Zavjeta kako ga nazivaju. Kroz vrijeme došašća najviše misnih tekstova uzima se iz njego-

ve proročke knjige. I u svetoj božićnoj noći imamo priliku čuti ga kako veli: »... dijete nam se rodilo, sin nam je darovan.« Prorok nam istovremeno opisuje i tu malenost i tu veličinu. Nakon što kaže »... sin nam je darovan« dodaje »... na plećima njegovim vlast je«.

Malenost se očituje u novorođenom Dječaku koje je kao i svako novorođenče nužno potrebno pažnje i brige drugoga. Veličina se očituje u tome što pleća tog novorođenog Djeteta, iako nježna, iako krhkka, iako osjetljiva na sebi nose neizmjernu silu i vlast. Snaga je to koja se nikada nije savinula. Iako su malena pleća u djetinjstvu bila proganjana nije im se moglo naškoditi. Dijete je postalo zreo čovjek.

Trideset godina kasnije nakon što je završio skroviti Isusov život ta su ista pleća mnogo toga podnijela. Evanđelisti nam o tome govore. Prvo se spominju napasti đavla u pustinji. Sotona je pokazujući Isusu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu govo-

rio: »Sve ču ti to dati ako mi se ničice pokloniš.« Želio je savinuti silu i vlast Božju. Što mu je bilo odgovoreno: »Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjam i njemu jedinom služi!« Đavao je tad osjetio kako stoji pred snagom za koju je uzaludno nadati se da će biti savinuta.

**Među prvim
darovima koje
Djetešce Božje
donosi jest dar
njegova mira.
Mira kojega su
anđeli navijestili
u svetoj božićnoj
noći. Mira koji
je, s ljubavlju,
ozračje njegova
nebeskoga
Kraljevstva.**

Ta su ista pleća očitovala svoju vlast i među ljudima koji su se nakon Isusovog istjerivanja zlog duha kako piše evanđelist zaprepašteno zapitkivali: »Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se.« I apostoli su se međusobno zapitkivali kad su vidjeli kako Isus utiša oluju: »Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?«

Tko li je ovaj da mu se sve pokorava? I prirodni elementi i đavoli i ljudi svi su morali priznati: To je onaj Bog Silni, Bog jaki. Nijedna druga sila nije jača od njegove. Veličina je to od koje nema veće a ipak se željela očitovati u malenosti.

Sin Božji se očituje se u malenosti da bi nam pokazao primjerom kakav treba biti da bi se moglo imati Boga za prijatelja. Očituje se u malenosti da bi nas privukao k Sebi, ne da ga se bojimo nego da ga ljubimo.

A prihvaćanje i ljubav imao je sve od jednostavnih, skromnih ljudi. Na prvom mjestu to je njegova Presveta Majka Marija koja ga je s neizrecivom ljubavlju nosila, rodila i njegovala. Ona, blagoslovljena među ženama veličala je Boga što je pogledao na neznatnost službenice svoje.

Zatim tu je Isusov poočim Josip, muž pravedan, Bogu poslušan. Iako porijeklom iz kraljevske Davidove loze bio je skromni tesar iz Nazareta. Nemamo njegovih riječi u Evandjeljima ali u vjeri znamo da postoje šutnje koje tako mnogo govore. A osobito govore njegova djela, poniznog čuvara Djevice i Djetešca, hranitelja i zaštitnika svete Obitelji. On se sav dao u službu Bogu.

I taj neizrecivi Bog prosudio je da može svoga Sina povjeriti Mariji i Josipu koji su ga ljubili istinskom ljubavlju. K poniznima ide Bog, kod njih se on rađa. Njima se on objavljuje. Tako obitelj biva prva otkupljena od Boga. Obitelj koja vjeruje u njega, koja se njemu moli i živi po njegovim svetim zakonima.

Nakon obitelji svjetlost Božja obasjala je i privukla ponizne radnike koji su ispunjavali svoju dužnost. Skromni su to bili pastiri koji su pod vedrim nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada. Njima se Bog, po anđeoskom biću, očitovao i pozvao ih k svome Sinu da ga vide, da mu se poklone i da posvjedoče za Spasitelja. Nakon obitelji Bog dolazi da posveti rad i radnike koji vjerno ispunjavaju svoje dužnosti. Rad, koji je nakon grijeha Adamovog bio kao prokletstvo, postao je blagoslovom

od časa kada je Sin Božji htio postati radnikom među ljudima.

Poslije pastira i mudraci iz dalekih krajeva zemlje bit će pozvani da se dođu pokloniti novo-rođenome Kralju Židovskom. Oni koji su iskreno tražili nebesko Biće za koje su osjećali da postoji ali ga nisu poznavali bit će privućeni njegovim svjetlom. Maleno svjetlo zvijezde dovelo ih je do Vječnoga Svjetla. Iskreno tražnje Boga uvijek dobiva svoju nagradu.

Sve ove spomenute osobe miljenici su Božji. Primjer nama kakvi da budemo da bi nam se Bog mogao očitovati, da bi nam mogao dati svoje darove. Jer Božić da blagdan darivanja. Vječni Bog koji nam daje svoga Sina, kako veli prorok Izaija, »... sin nam darovan« s Njime nas blagoslovila svakim blagoslovom duhovnim, u nebesima, u Kristu.

Među prvim darovima koje Djetešce Božje donosi jest dar njegova mira. Mira kojega su anđeli navijestili u svetoj božićnoj noći. Mira koji je, s ljubavlju, ozračje njegova nebeskoga Kraljevstva. Mira koji iz Njega izlazi. Iz Njega koji je Onaj koji Jest, Savjetnik čudesni, Bog silni, Otac vječni, Knez mira.

Zato slava Bogu na Visini a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim. Nastojmo svojim načinom života u vjeri, nadi i ljubavi omiljeti Bogu, biti miljenicima Njegovim da bismo u potpunosti prepoznali i prihvatali dar Sina Boga Svetišnjega, s Njime živjeli u sadašnjosti i nadasve u blaženoj vječnosti.

Važnost zajedništva

- *Kao što je prirodno da čovjek ne bude sam, da ima svoju obitelj, tako je prirodno imati i svoju širu zajednicu koja nas nosi na našim životnim putovima, preko razmjene iskustava, preko konkretne blizine i pomoći.*

Autor:
o. Antonio-Mario Čirko

Aovo Božićno vrijeme na poseban način razmišljamo o ljepoti zajedništva. Svi smo usmjereni jedni prema drugima. U Matejevom evanđelju čitamo: »Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima«(Mt 18,20). Zajedništvo vjere je jako važno. Mi smo svi jedna obitelj, jedna zajednica. I potrebni smo jedni drugih. Kao što je prirodno da čovjek ne bude sam, da ima svoju obitelj, tako je prirodno imati i svoju širu zajednicu koja nas nosi na našim životnim putovima, preko razmjene iskustava, preko konkretne blizine i pomoći. Pri kraju ove 2020. godine vidimo kako smo kroz sve ove mjeseci rasli u zajedništvu i plodove osjećamo danas. Čak i u vrijeme izolacije kao vjernici postali smo još povezaniji preko Laudato televizije, preko Hrvatskog katoličkog radija, radija Marije, radio Mir Međugorje, preko interneta i prijenosa uživo... svi smo prepoznali da nismo sami, da nosimo slične muke izolacije, trauma, mise koju nismo smjeli pohađati. Nekako vidjeli smo da nismo izolirani, da smo jedna velika zajednica. Zato bez obzira na sve, tko je želio i imao otvoreno srce vjera se je u to vrijeme utvrđivala, pouzdanje ojačavalo, a ljubav umnažala. Mnogi su kroz sve ovo vrijeme imali razne milosti i

duhovna iskustva i to upravo jedni preko drugih. Evo jednog konkretnog primjera. Nedavno smo kao svetište dali napraviti maske za lice gdje piše: »Bit će sve dobro«. Ta rečenica, mogu posvjedočiti bila je nadahnuće na koje me je Bog potaknuo da ju izgovorim na dan potresa u remetskoj razrušenoj crkvi. Te riječi su samo izašle iz mene. Moja sestra je imala viška maske i

pitala je jednu osobu da li bi željela tu masku i poslala joj fotografiju iste. Slijedio je povratni odgovor te osobe koja joj je napisala da kad je vidjela fotografiju i rečenicu: »Bit će sve dobro« da joj je srce zatreperilo i ispunilo se suzama. Baš tih dana bilo je 10 godina otkako je njihova još nerođena beba preminula. Toj

majci bilo je tada itekako teško i sa svojim suprugom je otišla u crkvu na Sveti Duh u Zagrebu i u kapelici plakala zbog gubitka djeteta. U jednoj od klupa sjedila je jedna žena koja je u jednom trenutku ustala, došla do nje, te rekla: »Samo vjeruj! Bit će sve dobro!« Bog ostavlja svoje poruke i tješi nas u našim mukama i borbama. Ta žena je te rijeći - »Bit će sve dobro« - pročitala baš u danima kad se navršavalo točno 10 godina.

Kako je Bog velik. Međusobno zajedništvo je jako važno. Tko zna koliko smo puta i mi bili blizu nekom čovjeku i darovali mu svoje vrijeme i time kroz zajedništvo ljubavi vratili duhovnu snagu. Bog djeluje

kroz nas. Nekada smo zbog raznih muka zatvoreni i teško se otvaramo, ali zato nam Bog šalje nekoga bližnjega. Zajedništvo je također važno da možemo i razmijeniti iskustva, susresti se s nekim tko prolazi slične životne situacije, a ima kršćanske poglede. Koliko su npr. blagoslovljene obiteljske zajednice u župi, gdje si međusobno pomažu, razgovaraju, druže se. Sve to oplemenjuje.

Kada misa završava, svećenik kaže »Idite u miru«. Ali to ne znači da moj vjernički život staje izvan crkvenih zidova. Baš suprotno, to znači: »Idi s tom Božjom snagom s kojom si se okrijepio - okrijepila na svetoj misi. Daruj taj mir koji si po predanju dobio - dobila«. Naše zajednice i zajedništvo ne mogu funkcionirati bez mise i susreta s Isusom. Kršćansko zajedništvo ne uključuje samo druženje i ispijanje kava, nego i molitvenu dimenziju. Bez toga sve se brzo razvodni. Sjećam se jedne molitvene zajednice koja je u početku odlično djelovala. Imali su lijepi broj članova, milosne molitvene trenutke, te druženje iza toga. Onda je nakon nekog vremena prevladalo upravo to druženje uz zakusku i piće, a

molitva je postala usputna. Ne treba niti spominjati kako je s vremenom zajednica se osušila i zakržljala jer molitva više nije izlazila iz srca, nego je postala samo izgovor za okupljanje i ona druženja iza molitve. Dakle, moramo biti oprezni, moliti nadahnuće Duha Svetoga da nas usmjerava na našim putevima zajedništva.

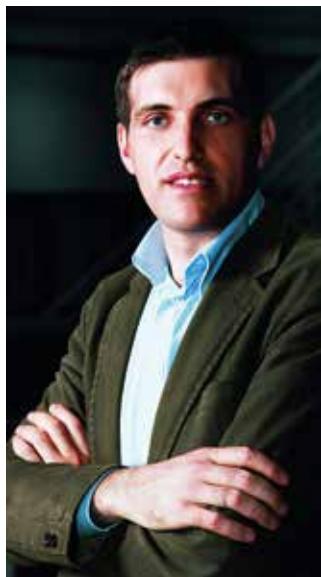
Znate što je nestalo u našim zajednicama? - Svjedočenje Božjih milosti i Božje pomoći. Rijetko se čuje da bi netko javno posvjedočio. Nema toga više jer nekada se to gleda kao čudaštvo i fanatizam, a zapravo je iznošenje iskustva susreta sa živim Bogom.

Sjetimo se u ovim Božićnim danim da župne zajednice, molitvene zajednice i razne druge crkvene zajednice nisu samo nešto usputno nego imaju smisao ljepote da budemo za druge. Tako nas župna zajednica uči da budemo poput Isusa, koji je obilazio gradove, sela i zaseoke. Tako i mi znajmo obići svoje bližnje, znajmo stati i pristupiti jedan drugome, znajmo se pomoliti jedni za druge, znajmo biti svjedoci živoga Boga, prenositelji Božje ljubavi i dobrote. Božić je upravo pravo vrijeme za to.

Depresija nakon Božića je život bez Boga

- Ukoliko ne želimo da nam siječanj uistinu prođe kao najdepresivniji mjesec u godini, vrijeme je da još jednom preispitamo prave poruke Božića i dopustimo da njegov sjaj trajno uđe u naše živote!

Autor:
prof. dr. Božo Skoko

Psiholozi i znanstvenici tvrde kako je siječanj najdepresivniji mjesec u godini. Akademik Cliff Arnall posebnom formulom čak izračunao kako je najdepresivniji dan u godini treći ponедјелjak u siječњu. Do takozvanog *Plavog ponedjeljka* je došao zbrojivši različite faktore, od zimskog vremena, besparice i prispijeća dugova do povratka u realnost nakon blagdanske idile i propalih novogodišnjih odluka. Britanski znanstvenici su prije dvije godine, nakon provedenog opsežnog istraživanja, zaključili kako su baš u siječnju najučestalije bračne i obiteljske razmirice, ali i poslovni problemi. A prema statistikama, u zapadnim zemljama ljudi baš u to vrijeme najviše traže pomoć psihologa.

Imajući u vidu te činjenice, logično se nameće pitanje – kako to da se tako brzo istopi duh Božića!? Kako to da milijuni ljudi uživaju u Adventu, iščekuju Božić, vesele se blagdanima i novom početku u novoj

godini, a onda se sve to rasprsne u doticaju s realnošću i opet se utapamo u svakodnevnim brigama i problemima, kao da se ništa u međuvremenu nije dogodilo? Pravi je odgovor očito u samom doživljaju Božića. Je li nam Božić bio poticaj za duhovni preporod, za susret s Bogom, samima sobom i svojim bližnjima, za preispitivanje svoga života i kreiranje bolje budućnosti ili nam je taj blagdan bio prigoda za odmor, kupovanje darova, dobar provod, zabavu i obilno gošćenje?

Ako smo Božić i božićne blagdane »potrošili« tako da smo mi osobno i naš hedonizam bili u prvom planu i ako smo se poveli za potrošačkom groznicom i nametnutim običajima, koji su preplavili i naše gradevine i mjesta, onda teško možemo i očekivati drugačiji ugođaj nakon povratka u realnost. Maknuli smo božićne urese i nakite, božićne pjesme su utihnule na radiju, naše okruženje se ponovno vratio zimskom sivilu. Novčanik nam je prazan, a računi stižu na naplatu. Na poslu nas očekuju

stare obveze i zaduženja. Osjetljivi smo na komentare i kritike svojih ukućana, reagiramo brzo i neprimjereno. Postajemo nervozni, gubimo nadu i sve nam se počinje činiti kao jedna velika prijevara... Ako smo što i obećali sebi i svojima da ćemo promjeniti u svome životu, već smo se susreli s prvim izazovima i možda pokleknuli pred tim odlukama.

Teško ide bez Isusa i prihvatanja njegove poruke

Sve u svemu čini nam se kako nam Božić nije donio ono što smo očekivali i kako smo zaplovili u novu godinu još slabiji, izmoreniji, bezvoljniji... Zapravo je pravo pitanje jesmo li u božićnoj noći uopće doživjeli dolazak spasitelja Isusa na zemlju, ili nam je ta činjenica potpuno promaknula u blagdanskom šarenilu!? Jesmo li shvatali što je bit Božića ili su nam to bili samo neradni dani u godini? Je li nam rođenje u betlehemskoj štalici bio samo zgodan igračak ili priča poput mnogobrojnih legendi koje slušamo od djetinjstva ili nešto više od toga, primjerice poticaj i apel? Nažalost, po svemu sudeći mnogima je Božić bio savim dostatan i bez novorođenog Isusa. A znamo da bez Isusa i prihvatanja njegove poruke teško što možemo promijeniti u ži-

votu i teško nam može krenuti na bolje i u novoj godini, ma koliko uvjeravali sebe i druge da ćemo otvoriti potpuno novu stranicu.

Uoči Božića u jednom luksuznom magazinu sam pročitao kako je Djed Božićnjak istinski simbol Božića. Taj simpatični djeđica, kojeg smo u doba komunizma zvali i Djed Mraz, koji je nastao kao inačica svetog Nikole u protestantskoj Americi početkom devetnaestog stoljeća, a kojeg je Coca-Cola za komercijalne svrhe 1931. obukla u prepoznatljivo crveno-bijelo odijelo, sam po sebi nije ništa kriv. Ali je uspješno, zahvaljujući komercijalnim poticajima i ateističkim nastojanjima da se Božić može slaviti i bez malog Isusa, istisnuo pravi simbol Božića. I nažalost mnogi su to uzeli zdravo za gotovo. Međutim, ključna je razlika u tome što nas Isus potiče da mijenjamo svoj život i odnos s drugima, a Djed Božićnjak, bez obzira koliko se uz njegov brend vezivali epiteti poput dobrote, dobročinstva i pravednosti, ipak nam poručuje samo – trošite, trošite i trošite...

Ukoliko ne želimo da nam siječanj uistinu prođe kao najdepresivniji mjesec u godini, vrijeme je da još jednom preispitamo prave poruke Božića i dopustimo da njegov sjaj trajno uđe u naše živote!

Prof. dr. Goran Lauc, svjetski priznati znanstvenik

»Ovaj Božić morat ćemo provesti u što užem obiteljskom krugu«

- *Nažalost dio oboljelih ne uspijeva pobijediti virus i podlegne bolesti. Koliko za sada znamo najveći faktor rizika je visoka dob (više od 70 godina), a nakon dobi gojaznost i nekontrolirani dijabetes.*

Razgovarao:
Vlado Čutura

Prof. dr. Goran Lauc jedan je od kompetentnijih stručnjaka u Europi koji analizira aktualno stanje pandemije. Njegova posebnost je u tome što znanstvenike ne smatra božanstvima ili guruima, nego otvorene istraživanjima ljudskim spoznajama. O tome što je virus koji uzrokuje pandemiju, na koji se način prenosi i kako se paziti, odgovara prof. dr. Goran Lauc koji rođen je 1970. u Osijeku. S nepune 22 godine diplomirao je molekularnu biologiju na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, gdje je 1995. i doktorirao u

području biokemije. Od 2010. redoviti je profesor u trajnom zvanju na Farmaceutskobiokemijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Kao dobitnik prestižne Fulbrightove stipendije prof. Lauc je od 1997. do 1998. bio na usavršavanju na Johns Hopkins Sveučilištu u Baltimoru. Od 1998. do 2010. s 20% radnog vremena radio je i kao predsjednik Katedre za medicinsku hemiju, biokemiju i kliničku kemiju Medicinskog fakulteta Osijek, gdje je 1999. godine utemeljio DNA laboratorij za identifikacije žrtava Domovinskog rata. Za gostujućeg profesora Sveučilišta Johns Hopkins izabran je 2001., 2011. za člana prestižnog Johns Hopkins Society of Scholars, 2012. izabran je za počasnog profesora Sveučilišta u Edinburgu, a 2015. za počasnog profesora Kings College u Londonu. Prof. Lauc provodi istraživanja u dva područja. To su glikoproteomika te forenzična genetika i molekularna dijagnostika. Objavio je više od 150 znanstvenih radova u znanstvenim časopisima koji navode te još četrdesetak ostalih radova i poglavljia u knjigama. Njegovi znanstveni radovi citirani su više od 3000 puta.

Visoka dob, gojaznost i nekontrolirani dijabetes

- *Što je virus COVID-19? Gdje se nastoji? Koje organe zahvaća?*

Prof. dr. Lauc: SARS-CoV-2 je virus iz porodice koronavirusa koji se pojavio krajem 2019. godine i do danas se raširio čitavom planetom. Uzrokuje bolest koju nazivamo COVID-19. COVID-19 zahvaća brojne organe, no najopasnijim su se pokazale upale pluća koje mogu biti vrlo teške. Nažalost dio oboljelih ne uspijeva pobijediti virus i podlegne bolesti. Koliko za sada znamo najveći faktor rizika je visoka dob (više od 70 godina), a nakon dobi gojaznost i nekontrolirani dijabetes.

- *Navode se brojni simptomi, praktički ne postoji bolest koja nije simptom zaraže. Koja je razlika između panike i opreza?*

Prof. dr. Lauc: Vrlo je zanimljivo da se kod različitih ljudi isti virus manifestira s vrlo različitim simptomima. Nekima je primarni problem temperatura i kašalj, dok drugi razvijaju gastrointestinalne probleme. Ono što je jako važno razumjeti da će se vrlo velik postotak zaraženih, sigurno preko 99,5%, a možda i nešto više uspješno oporaviti. Dakle, razloga za paniku i velik osobni strah nema. Nažalost, velik broj ljudi doista paničari i time sami sebi rade veliku štetu, jer postoje dokazani molekularni mehanizmi kojima strah i stres izravno gase naš imuni sustav i tako nas čine podložnijim brojnim bolestima. S druge strane vidimo da u Hrvatskoj danas od ili s COVID-19 umire i više od 70 ljudi dnevno, što znači da svi moramo biti maksimalno odgovorni i truditi se da svojim neopreznom ne pridonosimo širenju epidemije.

- *Koliko je virus u odnosu na onaj početni mutirao? To je Vaše uže područje kao znanstvenika? Opišite to?*

Prof. dr. Lauc: Svi virusi mutiraju. SARS-CoV-2 svoju genetičku informaciju pohranjuje u molekuli RNA koja je podložnija promjenama od DNA, pa zbog toga mutira još brže. No, tu moramo razumjeti da ne postoji jedan virus, već u svakoj zaraženoj osobi postoje milijarde kopija virusa, tako da ako i dođe do mutacije u nekoj od viru-

snih čestica, ne znači da će upravo ta čestica biti ona koja će zaraziti neku drugu osobu. Ako se to slučajno i dogodi, taj novi mutirani soj virusa ulazi u kompeticiju s virusima u milijunima drugih zaraženih ljudi i da bi se mogao proširiti mora imati nekakvu selektivnu prednost. Primjerice, na proljeće se pojavila jedna takva nova varijanta (naziva se D614G prema promjeni koja se dogodila na položaju 614) koja se brže širi, no ne uzrokuje teže simptome od originalnog soja. Taj soj danas dominira u najvećem dijelu svijeta, no ta činjenica nema praktično nikakve posljedice na pojedinca koji je zaražen. U najvećem broju slučaja svi novi sojevi virusa zapravo uzrokuju blaži oblik bolesti, budući da se takvi virusi puno lakše šire. Ako bi se pojavio neki virus koji uzrokuje teže simptome, on bi se sporije širio, budući da bolesni ljudi puno manje šire virus, no oni koji su zaraženi, a to niti ne znaju.

Često prozračivanje

- *Koja je logičnost otvorenih tržnica, trgovačkih centara, gdje je praktički čovjek na čovjeku, a zatvaranje i ograničavanje obiteljskih i drugih druženja, ili poput crkava gdje ljudi traže duhovnu i psihološku pomoć?*

Prof. dr. Lauc: Danas znamo da je u zimskom periodu aerosol primarni način na koji se SARS-CoV-2 širi. To znači da je vi-

rus u vrlo malim česticama koje lebde i šire se zrakom kao dim cigarete. Na otvorenom prostoru one se vrlo brzo rasplinu, no u zatvorenim prostorima se nakupljaju i zbog toga je dugotrajni boravak više osoba u nekom zatvorenom prostoru iznimno opasan. Sada se nalazimo u fazi epidemije u kojoj je jako puno ljudi zaraženo i vrlo je vjerojatno da je u bilo kojoj većoj skupini barem netko zaražen, a boravkom u zatvorenom prostoru zaraza se vrlo često proširi na sve ljude u tom prostoru. Tu nažalost niti maske nisu dovoljna zaštita, budući da čestice aerosola prolaze kroz masku. Najbolja zaštita u zatvorenim prostorima je često prozračivanje.

Koji i prebole COVID-19 nisu trajno zaštićeni

- Prije sigurnog cjepiva, postoji li mogućnost da vremenski se stekne »kolektivni imunitet?

Prof. dr. Lauc: Tek kada cijepimo najveći dio ljudi iz ugroženih skupina moći ćemo prestati brinuti o ovoj pandemiji. Kolektivni imunitet na način da se cijela popu-

lacija razboli nije nešto čemu želimo težiti, posebice jer postoji sve više dokaza da ljudi koji i prebole COVID-19 nisu trajno zaštićeni. Srećom cjepiva stižu vrlo brzo i najvjerojatnije će negdje u siječnju početi cijepljenje ugroženih skupina. Nažalost za potpunu zaštitu će trebati dvije doze cjepiva, tako da će to ipak još malo potrajati. No cjepiva će nam osigurati da se sljedeće jeseni ova pandemija više neće vratiti.

Još strpljenja – ima nade!

- Isto tako, kako slaviti božićne blagdane, jer ako je opasnije u zatvorenom, što je s obiteljskim okupljanjima?

Prof. dr. Lauc: Nažalost, ovaj Božić morat ćemo provesti u što užem obiteljskom kružu. Nije problem ako obitelj koja živi zajedno organizira svečanu večeru za Badnjak ili Božić, no veća okupljanja, a posebice druženja s bakama i djedovima koji ne žive u istom domaćinstvu trebalo bi svesti na minimum. Rizik za starije osobe je dosta velik, a cjepivo je stvarno blizu, tako da bih ovdje pozvao na maksimalni osobni oprez.

DONACIJA PUTEM APLIKACIJE BONUM HRVATSKA

Izašla je besplatna aplikacija Bonum Hrvatska za Android i iOS sustave. Remetsko svetište je prvo koje je ušlo u novi način pomaganja župama i svetištima. Nove tehnologije mogu imati pozitivnu ulogu kada se koriste na pravi način. Upravo takav pozitivan primjer je spomenuta mobilna aplikacija Bonum Hrvatska, koja omogućava da se u samo nekoliko koraka postavi jednokratna ili mjeseca donacije za župu, svetište ili vjersku udrugu, koristeći samo bankovnu karticu. Svi donatori također kroz aplikaciju mogu dobivati novosti te korisne informacije. Skenirajte QR kod za preuzimanje aplikacije i na svojim mobitelima instalirajte aplikaciju Bonum Hrvatska.

Tjedni susreti za mlade - petkom

Krajem listopada započeli susreti za mlade koji se održavaju svakog petka navečer. Mladi animatori zajedno s o. Nikolom Grizeljom osmisljavaju susrete na različite teme, od govora o svećima preko kateheza, klanjanja, Taizé molitve i gledanja filmova. Tako je za prvi susret odabранo bolje upoznavanje novog mladog blaženika Carla Acutisa, kojeg su mladi izabrali i za zaštitnika remetskih susreta.

Svi susreti održavaju se u skladu s epidemiološkim mjerama, ali unatoč tome bude zabave i druženja.

Poziv je mladima da se pridruže na susretima petkom u 20 sati u Duškovnom centru i upoznaju nove ljude, zabave se, ali i prodube svoju vjeru.

Sve informacije o susretima mogu se vidjeti na Facebook i Instagram stranicama Mladi župe Remete.

Povećan broj katolika u svijetu

Za 6% povećao se broj kršćnih katolika u svijetu u pet godina. Statistički godišnjak Crkve donosi da je s milijardu i 254 milijuna, broj katolika u pet godina od 2013. do 2018. povećao se na milijardu i 332 milijuna. Prema podatcima Amerika je zastupljena katolicima sa 63,7%, i Europa sa 39,7% prema broju katolika na 100 stanovnika tih kontinenata. U SAD-u je sjeverni dio naseljen s 24,8 posto katolika, dok je Južna Amerika s 88,5%, te i Srednja Amerika 86,5% naseљena katolicima. Godišnjak donosi da Afriku karakterizira najveća dinamičnost, gdje se njihov broj povećao za 18% u usporedbi s porastom stanovništva od 15%. U Aziji, gdje živi 60 posto svjetske populacije, svaki 11. stanovnik je katolik. U Oceaniji oni čine 0,8 posto.

**Marijan Višić, remetski
župljanin dobitnik nagrade
»Soljačić«**

*Sreća je
konstantno
otkrivanje
novoga*

Marijan Višić je župljanin remetske župe, a ove godine najbolje je od svih kolega u Hrvatskoj riješio maturu iz matematike i fizike. Na oba je predmeta ostvario stopostotnu riješenost, te mu je tako Ministarstvo znanosti i obrazovanja uručilo nagradu »Soljačić«. Od jeseni je započeo studij molekularne biologije zagrebačkog PMF-a.

Na maturi ostvario stopostotni rezultat

U predstavljanju kaže: »Trenutno sam student molekularne biologije na PMF-u u Zagrebu, a prošle školske godine završio sam srednjoškolsko obrazovanje u XV. gimnaziji. Na maturi sam ostvario stoposrotni rezultat iz matematike i fizike što mi je uz visok rezultat iz hrvatskog jezika donijelo titulu najmaturanta generacije i nagradu Marina Soljačića«.

O tome što je bilo potrebno da bi se to ostvarilo, ističe: »Da bih ostvario ovakav uspjeh na maturi, prvenstveno je bilo potrebno učenje tijekom cijelog srednjoškolskog obrazovanja i predanost tome da nikad ne ostavljam 'rupe' u znanju, već da sve sjedne na mjesto makar to zahtjevalo i trud veći od onog očekivanog na nastavi. Drugim riječima, želja za znanjem i shvaćanjem pokretala me često i više od samih

ocjena na učenje. Smatram da je to temelj mog uspjeha, posebice na matematici i fizici.«

Vjera je temeljni dio mog života

Razmišljajući o vjeri u župi u kojoj živi, Marijan Višić ističe: »Vjera je temeljni dio mog života otkad znam za sebe. Najviše mi znači sigurnost koju mi pruža jer se mogu pouzdati u to da stvari mogu ispasti dobro čak i ako katkad ne mogu dati sve od sebe. U tome također vidim dio svoga uspjeha na maturi. Naime, znao sam da su se mnogi članovi obitelji molili za moje uspješno polaganje mature što mi je dalo dodatnu sigurnost i smanjilo stres, a stres smatram glavnom preprekom u polaganjima bilo kojih ispita, posebice važnih kao što je matura.«

Najbolji maturant i aktualni student Višić komentirajući mlade koji nastoje na brzinu nešto ostvariti, ali često ostanu razočarani. »Istina je da mladi danas često nastoje ostvariti na brzinu. Razočarenje koje dolazi s time po meni je veoma vrijedno jer nam pomaže razaznati koji put slijediti. Ako dam sve od sebe i ne uspijem, a pritom nemam volje raditi na poboljšanju, siguran sam da se trebam posvetiti nečemu drugome. Ako pak osjećam veliko razočaranje

nakon neuspjeha, onda će to razočaranje iskoristiti kao pokretač za daljnji trud da ga ubuduće izbjegnem. Smatram da univerzalna sreća ne postoji. Za mene je sreća konstantno otkrivanje novoga i proširivanje znanja«.

O svojim planovima za budućnost, navodi da planira završiti fakultet i usavršiti se u inozemstvu, a nakon toga vidjeti hoću li imati prilike razvijati se u Hrvatskoj jer bih se svakako htio vratiti.

Advocata Croatiae na Fair Play Futsal Ligi

Autori:
Krešo Šušnić
Martin Oreč

rije dvadeset godina započelo je jedno prijateljstvo potaknuto od o. Franje Podgorelca i ideje da se okupe mlađi koji bi predstavljali remetsku župnu zajednicu u Katoličkoj malonogometnoj ligi. Izabrano je ime »Advocata Croatiae«, djelujući kroz dugi niz godina prožeto zajedništvom, sportskim uspjesima, organiziranjem turnira, duhovnim obnovama i drugim sudjelovanjem u različitim događajima župe i grada, stavljen je naglasak na sportsku i duhovnu dimenziju kao temelj svih uspjeha. Kažu da sport najbolje predstavlja neku zemlju, ako je tako onda remetski nogometari najbolje predstavljaju župu kroz sportska natjecanja, nogomet je zapravo poticaj za međusobno druženje i upoznavanje.

U jesen prošle godine nakon nekog vremena mirovanja ekipe, uspjelo se ponovno

okupiti ekipu za nastup na Fair Play Futsal Ligi, a od ove sezone odlučilo se pojačati sa »starim« članovima ekipe, spoj mladosti i iskustva u nadi da ćemo još više napredovati zajednički. Liga nastavlja sve vrijednosti prijašnje katoličke lige koji nisu samo sportski, okupiti mlađe različitih profila i dobiti kroz malonogometne aktivnosti obogaćene kršćanskim porukom ljubavi i vjere u život. Posebnosti u odnosu na neke druge su da se prije početka i po završetku utakmice ekipe okupe i zajednički pomole, zabranjeno je izricanje uvredljivih riječi, dolasci na zajedničke mise, sve na način kojim se potiče da se prihvate ispravne vrijednosti.

Odigravanja utakmica su subotom ujutro u Sportskom centru Fair Play u Jazbini u ugodnom ambijentu, druga sezona trenutno jedne od najbolje igre futsala u gradu nastavlja se u veljači iduće godine. Obavijesti o svim aktivnostima ekipe i natjecanja će se slati preko župnih web mreža. Za duhovnika je izabran o. Nikola Grizelj, koliko mu to obveze dopuste. Imamo u planu zajedničku duhovnu obnovu i dodatne treninge za uigravanje. U novoj sezoni ekipa već nakon šest odigranih kola ostavlja srce na terenu u zdravom duhu prožetom kršćanskim vrednotama, zajedništva i istinskog sportskog prijateljstva. Idemo hrabro dalje uz podršku župnika o. Antonija Marija Čirka i cijele župne zajednice, nadamo se da će se ova priča nastaviti biti na korist svima.

U Remetama održan Ekumenski glazbeno-molitveni susret

Za očuvanje planeta Zemlje i zdravlja ljudi

- »Cilj i smisao susreta bio je da kršćanski vjernici iz Katoličke i drugih kršćanskih crkava zagrebačkog područja riječju i pjesmom upute Bogu, Stvoritelju ljudi i svega stvorenoga, svoje molitve i da tako zajednički obilježe završetak „Vremena stvorenog“ (od 1. rujna do 4. listopada).«

 E kumenski koncert održan je u organizaciji Povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za ekumenizam i dijalog i Udruge za očuvanje planeta I stvorili Bog zemlju. Na susretu su, uz članove Povjerenstva i Udruge, sudjelovali i brojni vjernici iz kršćanskih zajednica zagrebačkog područja, a tematska razmatranja i molitve na nakanu očuvanja planeta Zemlje i zdravlja ljudi zajedničkom Stvoritelju uputili su pripadnici Katoličke, Pravoslavne, Evanđeličke luteranske, Reformirane kršćanske kalvinske i Baptističke Crkve: mons. Marijan Franjić, predsjednik Povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za ekumenizam i dijalog, o. Jure Zečević, OCD, tajnik Povjerenstva, s. Marija Bilanović, ASC, članica Povjerenstva, Miljenka Kuridža, članica Povjerenstva; Tihana Mojsinović, izvršna direktorica Udruge za očuvanje Planet I stvorili Bog zemlju, o. Sava Bundalo, jerođakon Zagrebačko-ljubljanske metropolije SPC, o. Vladan Tatalović, đakon Zagrebačko-ljubljanske metropolije SPC, o. Dragan Radić, đakon Zagrebačko-ljubljanske metropolije SPC, o. Petar Kozakiević, đakon Zagrebačko-ljubljanske mitropolije SPC, Branko Berić, biskup Evanđeličke (luteranske) Crkve u Hrvatskoj, Peter Sen, biskup Reformirane kršćanske kalvinske Crkve u Hrvatskoj i pastor Ivica Horvat, Predsjednik Saveza

baptističkih Crkava u RH. Među ostalim, svi predmolitelji i sudionici molitvenog susreta zajedno su izmolili Molitvu u vremenu širenja bolesti.

Izbor i izvedbe duhovnih skladbi kojima je bio prožet molitveni dio susreta koordinirao je Alan Hržica, a uz Alana Hržicu i njegov band duhovne skladbe izveli su i Vanessa Mioč, Helena Lijić, Hana Hulić, Andrej Grozdanov (dobitnik nagrade Porin za najbolji album duhovne skladbe u 2020.), Kvartet đakona Zagrebačko-ljubljanske metroplije SPC i Quintet karmeličanskih bogoslova. Nakon završetka molitvenog dijela uslijedio je i glazbeni blok u kojem su navedeni glazbenici izveli niz popularnih duhovnih skladbi, piše ika.

Cilj i smisao susreta bio je da kršćanski vjernici iz Katoličke i drugih kršćanskih Crkava zagrebačkog područja riječju i pjesmom upute Bogu, Stvoritelju ljudi i svega stvorenoga, svoje molitve i da tako zajednički obilježe završetak Vremena stvorenog (od 1. rujna do 4. listopada) kao i da u aktualnoj situaciji pandemije Covida-19 pruže zajedničko svjedočanstvo svoje senzibilnosti i duhovno-molitvene skrbi za očuvanje zdravlja ljudi i planeta Zemlje, zajedničkog doma svih ljudi.

Nagrada Grada Karlovca o.
Jakovu Mamiću

Karmelićani i o. Mamić u domovinskom ratu

- *Nakon 25 godina veličanstvene pobjede Hrvatske vojske i konačnog oslobođenja okupiranih dijelova Grada Karlovca, grad se prisjećao osoba koje su značajno pridonijele ostvarenju tog sna.*

Autorak 29. rujna u Duhovnom je centru u Remetama oču Jakovu Mamiću uručena nagrada Grada Karlovca za njegov iznimан doprinos tijekom domovinskog rata povodom 25 godina oslobođenja okupiranih dijelova grada Karlovca. Prijedlog za dodjelu nagrade potekao je od Udruge pripadnika 110. brigade Zbora narodne garde Hrvatske vojske Karlovac, kojima je o. Jakov, zajedno s o. Zdenkom Križićem i pokojnim o. Vjenceslavom Mihetecem, bio duhovna i moralna podrška za vrijeme ratnih zbivanja. Program dodjele započeo je remetski prior o. Stjepan Vidak, koji je pozdravio sve prisutne i uveo u svečanost. Ratni zapovjednik 110. brigade, brigadir Josip Tomićić, iznio je svoje iskustvo domovinskog rata istakavši ulogu koju je o. Jakov odigrao svojim pastoralnim djelovanjem u teškim vremenima rata. Nakon njega, u ime grada Karlovca gradonačelnik Damir Mandić zahvalio je o. Jakovu na njegovom doprinosu te mu je uručio Nagradu grada Karlovca, najviše priznanje koje ovaj grad dodjeljuje.

Glave su bile »u torbi«

Na kraju je riječ pozdrave i zahvalnosti uputio i sam o. Jakov koji je rekao - *Dobro došli i odmah dodajem da moja iskrena zahvalnost pripada Udrudi pripadnika 110. brigade ZNG HV Karlovac na čelu s njezinim sadašnjim predsjednikom, kao i onim ranijima, gospodinom Enverom Smajlićem, što su okolnošću 25. obljetnice pobjede HV i konačnog oslobođenja Zemlje, našli shodnim i opravdanim predložiti Gradu Karlovcu moju osobu za dodjelu Povelje Grada Karlovca za 2020. godinu.*

Predlagatelj je u svojem Prijedlogu naveo toliko toga, da sam se i sam, iako stvarno u poniznosti, ugodno prisjećao tih 'davnih' i sudbonosnih trenutaka mojeg života kao i života ljudi koje sam tada pohađao na karlovačkom ratištu.

To su vremena koja nisu dopuštala 'salonsko druženje', neke razmjene mišljenja ili drugovanja prožeta dosjetkama. Doslovno: glava svakog branitelja, kao i svakoga od nas, bila je 'u torbi. Naime, makar se branitelj nalazio u rovu, iza zaštitnog zida, u potkovlju uz dimnjak, maskiran puzeći u visokoj travi ili niskom raslinju, svaki je bio u stvarnoj opasnosti gubitka života u svakom času. Njihovi su zapovjednici bili svjesni toga, pa su vođeni tom spoznajom i razboritim svojim odlukama nastojali za sve nas umanjiti rizik smrti. Mene su upoznali s tom istinom i prihvatili moju ponudu da i sam budem, barem povremeni dionik te istine. Tako sam i prihvatio tu zajedničku sudbinu nesigurnosti kako bih kao svećenik snagom vjere, riječi Božje i podjeljivanjem svetih sakramenata, umanjivao strah, otklanjao nesigurnost, poticao na čovječnost i upozoravao na dužnost poštivanja ljudskog života unatoč takvoj izloženosti vlastitoga života smrti. I tako se nemir savjesti, božanskim oprostom grijeha i unošenjem nade u duše ljudi-branitelja, mijenjao u nutarnji mir duše, osobito onih koji su voljeli Boga i čovjeka snagom svoje vlastite vjere. K tomu je služila moja prisutnost na ratištu i zbog nje zahvaljujem Bogu mojega poziva i poslanja kao i svojoj Remetskoj zajednici koja je to razumijevala, podržavala te u sebi i u meni poticala taj osjećaj solidarnosti. Hvala vam, odsutni gospodine predsjedniče Udruge i poštovano izaslanstvo, na priznanju kojim ste moju osobu počastili predlažući me nadležnim tijelima grada Karlovca za Plaketu Grada. Zahvalnost Gradu Karlovcu, na čelu s njezinim čelnim i odgovornim

čovjekom, gospodinom Damirom Mandićem, gradonačelnikom, Gradskom vijeću i Odboru za javna priznanja, jer su prihvatali Prijedlog Udruge 110. i odlučili dodijeliti mi Povelju Grada Karlovca. Riječ je o Gradu s kojim sam nekako srastao, iako ni sam ne znam kako to objasniti, osim snagom onih poveznica koje su mnogo dublje od racionaliziranja i traženja opravdanja. Ponekad je nešto u nama što sve to nadilazi. Usput rečeno: uvijek sam držao, i ostatak u tome, da taj grad i crkveno bude dostatno promoviran, jer doista ima i povijesne i društvene i duhovne preduvjete za to. Idenično je koriđenje ostvarivanja slobode Hrvatske države i stvaranja takve države s korijenjem moje povezanosti s Karlovcem. Taj složeni i mučni proces nastajanja u slobodi, kojeg sam i sam proživljavao s braniteljima, za mene se najmukotrpnije događao u vremenu hrabre i čudesne obrane Karlovca. Grad nije prestao živjeti i stalno je davao pokazatelje živoga grada: u njemu se rađalo, borilo, ginulo, molilo, nadalo i radovalo svakom pokazatelju koji je slutio na novost slobode. Svaki oslobođeni pedalj okoline Karlovca, čitao sam kao djelić slobode države i zato sam ga ugrađivao u svoju memoriju kao kolijevku cjeline slobodne zemlje koja će se očitovati 1995. godine.

Gospodine gradonačelniče i poštovano izaslanstvo, vi ste u mojim očima mnogo više od vršitelja pukih funkcija, bez kojih, istina, društvo ne može. Povjereno vam je da budete predstavnici, zaštitnici, graditelji i promicatelji društva slobodnog naroda, vrijednosti koje jamče njegov opstanak i kontinuitet; povjereno vam je da budete ljudi koji svojim odgovornim stavovima i radom stvaraju uvjete za jednu drugaćiju budućnost u kojoj neće biti mržnje, ubijanja, podcenjivanja, ni 'strančarenja' na štetu čovjeka i naroda. Hvala vam što se u tome trudite i neka vam Bog pomogne!

Moja zahvalnost ocu prioru Stjepanu i ovoj Remetskoj zajednici, da su spremno prihvatali organizaciju ovoga čina i time nastavili tragom one zajednice koja je omogućila da se sve u ono vrijeme događalo događalo. Otac prior je htio da zajednica nazuci ovom činu. I doista umjesno, jer za nas redovnike, zajednica je 'gnijezdo': ono što je za djecu obitelj, na vjernike Crkva, za narod Domovina, to je naša zajednica za nas – ona je i mjesto i sredstvo našega rasta i ostvarenja. Ona ostaje, a oblici zaduženja služenja zajednici prolaze. Zato je važno da je zajednica nositelj 'memorije' te da ona u svojem srcu rađa i njeguje osobe koje će jednoga dana u nje-

zino ime govoriti i svjedočiti o njoj i njezinom odnosu prema ljudima, narodu, vrijednostima, smrti i životu.

Usko uz zajednicu vezano je i ovo drevno Svetište Majke Božje Remetske: Gospa je bila, jest i bit će Najvjernija Majka, Odvjetnica u koju kad je najteže, ne samo kao narod, stavljamo konačnu iskru nade da ćemo ozdraviti, opstati u slobodi naroda i društva. Ovo Svetište je i u Domovinskom ratu potvrdilo svoju povijesnu ulogu oslikanu na Rangerovim medaljonima ispod kora Svetišta. Ona se očituje u svojoj trostrukoj ulozi prema potrebljima čovjeka i naroda: izbaviteljica uznika, oslobođiteljica zatočenika, ozdraviteljica bolesnika. Istu ulogu je vršilo i u vrijeme Domovinskog rata i događanja s kojim je povezano ovo naše današnje druženje. Zavjet godišnjeg velikogospanskog dolaska Gospi Remetskoj, kojeg je Udruga 110. učinila, govorljivi je pokazatelj kamo se ide i kome se dolazi te tko je važan u cijeloj prići.

Poštovani nazočnici, ovdje ne smijem zaboraviti i neke druge osobe koje su vrlo intenzivno bile uključene u sve ovo. Navest ću samo poneke, znajući da nijedna nespomenuta nije manje značajna: gospodin, pokojni Mihovil Šušak (spovratnik iz Švedske i veliki motivator dobrotvornosti); gospodin Jerko Ivanković (župljanin iz Remeta i veliki podupiratelj svih naših inicijativa); pokojni otac Vjenceslav (osoba koja je na svoj smiren i dubok način sve ovo razumjela, podržavala i poticala); otac Zdenko Križić (danas Gospicko-Senjski biskup, koji je u to vrijeme značajno utjecao na formiranje stava u zajednici); navodim i brata Nikolu te oca Dominika, posebnu velikodušnost pokojnog Mije Renića, pokojnog Petra Mamića, i drugih običnih i tako važnih ljudi... Mnogo ih je....!).

Da aktivnosti toga vremena Remetske zajednice budu preglednije, ovdje bih, zbog nazočnosti mladih redovnika, rekao koju riječ o njima u tim ratnim prilikama naroda, a vezano je uz današnji događaj. Zajednica je svjedočila vederinu, radost i jedinstvo. Toliko različiti, a jedinstveni. U ključnim pitanjima bili smo kao jedan. Svjesnost zajednice o svojoj ulozi u takvom vremenu i neophodnost donošenja odluka primjerih zahtjevnosti vremena. Primjereno ozbiljnosti vremena, zajednica je odlučila na tada najbolji način doskočiti mukama i organizirati humanitarnu pomoć.

Zajednica otvara netom sagrađeni samostan prognanicima: potkrovje je puno i neke sobe na drugom katu; velika dvorana u početku je sklonište za vjernike u situaciju objavljene 'opasnosti'; dolaze braća franjevci iz Bosne i postaju dio života zajednice. Zajednica osniva svoj Caritas. Uspostavlja i registrira na Trgovačkom sudu ustanovu vlastitog Caritasa - (Provincije, samostana i župe), a biskup Jezerinac, tada odgovoran za Caritas, daje dopuštenje za njegovu crkveno-pravnu uspostavu. Zajednica preko Caritasa vodila je brigu za ogroman broj prijavljenih osoba. Nikada nije pravio nikakvu razliku među njima. U evidenciji našega Caritasa registrirano je više od 5.500 prognanika, a sastav je manje-više slijedeći: oko 60% Hrvata, 30% Muslimana i oko 10% Srba.

Valom prognanika, velika dvorana - postaje skladište; svakodnevno radi oko deset osoba kojima je rukovodili br. Nikola Kuruc, br. Zdravko Kucelj, gospodin Miroslav Mamić i gospođa Ana Čokor; veliki ulog su dale mnoge osobe, osobito zreli muževi i žene i mlađi iz župe Remete (neka mi ne zamjere što ih ne navodim poimence!) kao i sami prognanici koji su se stavili na raspolaganje. Iz inozemstva posebno valja spomenuti don Giancarla (župnika u Stienti), pokojnog Angela i druge bespoštene prijatelje. Kako su potreba rasle, tako se nametnula inicijativa uspostave 'putova' pomoći: posebnuli smo za poznanstvima na sve strane i pokušali motivirati da nam budu solidarni. U Stienti (Ro) pokreću se AVIS, CR, ALPINI i sama župa svetog Stjepana, pape (hrana, lijekovi i potrepštine, dva automobila); s ovom župom župa Remete kasnije je učinila i 'bratimljenje', a i blažene uspomene kardinal Kuharić osobno ju je pohodio i odao joj priznanje za njezinu ulogu u pomaganju potrebnika u Hrvatskoj. Provincijalat karmelićana u Bavrskoj - München, osobito naš dragi prijatelj O. Ulrich Dobhan koji je nesebično pomagao kako novcem tako i drugim sredstvima (deke). Vrhovna uprava Karmelskog Reda u Rimu pomagala nas je u skladu sa svojim mogućnostima tako da smo mogli nabavljati potrebno. Samostan Karmelićana Venetske provincije iz Trsta: dovozili su vlastitim prijevozom razna sredstva za život: hranu, medicinsku pomoć, odjeću, itd.

Također, naša važna aktivnost čija je svrha bila prikupljanje pomoći prognanicima kao i braniteljima na ratištu, svakako je odlazak na tribine u inozemstvo (Rovigo, Milano, Rim) te u dogovoru sa samostanima organiziranje tombola za prikupljanje pomoći u inozemstvu (Trst, Rim); potom posjet nekim vlasnicima industrijskih pogona u Italiju (Adria) s ciljem senzibilizacije tih ljudi i javnosti za potrebe pomaganja ugroženima.

Osim svoje redovite molitvene aktivnosti, Zajednica je okupljala vjernike, osobito mlade, u večernjim satima u našem koru i zajedno s njima intenzivno molila za naše branitelje, osobito za one koji su bili zatočeni u srpskim logorima (Frenki - Ivica Vrdoljak, Krešo Zajec, ...). Bože, kakva vjera i zajedništvo! Nedjeljna euharistijska slavlja, osobito pučka misa (i misa mlađih: u 10h), uvijek je bila prožeta molitvom za branitelje kao i senzibilizacijom vjernika za potrebe pomoći braniteljima i prognanicima...

Ovdje ničim ne želim ulaziti u redovitu i drugu pastvu župnika i redovnika grada Karlovca u to vrijeme. Veličanstvena i dostojava svakog spomena i pažnje. Želim samo spomenuti doprinos Remetske zajednice liječenju braniteljskih rana i duhovne pomoći onima koji su bili neposredno izloženi smrti rata. Ova se aktivnost uglavnom povezivala s mojom duhovnom prisutno-

šću na području karlovačke bojišnice: grad Karlovac, Turanj i okolna mjesta. Pohađao sam postrojbe barem jednom, a često puta i dvaput tjedno (uglavnom ponедјелjak i srijeda). Unatoč ponudi pratrje sa strane 110. brigade, koju nisam htio izlagati dodatnim opasnostima, velika moja briga je bila: kako stići do Karlovca, jer je često bila proglašena »opća opasnost«, s ograničenim kretanjem i zabranom korištenja nekih prometnica. Nerijetko su me 'propuštali' na autocestu na moju odgovornost i snagom 'habita' ili svećeničkog 'kolara' - vjerovali su mi. Ponekad je vožnja bila s jednog kraja ceste na drugi (cik-cak) kako bih se što manje izložio granatiranju koje je dolazilo uglavnom od Kamenskoga u pravcu autoceste, odnosno pristupnih putova Karlovcu.

Organizacija duhovne aktivnosti dogovara-la se u Zapovjedništvu postrojbe, a obavijest o vrsti i o vremenu pastoralne aktivnosti širila se 'usmeno'. Najčešće smo nastojali slati euharistiju, iako je bilo mnogo problema okupiti vojsku na jednom mjestu i tako ju izložiti većoj opasnosti agresora. Ostale su mi u dubokom sjećanju sakramentalne ispovijedi, sveta pričest, susreti s braniteljima na njihovim 'položajima' - teren. Ponekad je trebalo pužuti prijeći desetke metara da bih došao do vojnika te ga ispovjedio u rovu, na tavanu (stojeći iza dimnjaka) napuštenih kuća na crti obrane ili u tzv. 'Californiji' - okupljalištu branitelja. Ostade mi u sjećanju vjera branitelja kojom su pristupali sakramentima i snaga koju su iz ovoga crpli. Nikada neću zaboraviti jedan poseban susret-ispovijed u rovu s vojnikom čiji je kolega bio po vjeri musliman. Nakon ispovijedi ovog katolika i sam je zaželio blagoslov, što dадох uvjeren da ga Bog ljubi.

Kako rekoh, velika obveza bila je obilazak terena s ciljem vidjeti ostvarenja sakramentalnog i duhovnog poslanja u ovoj aktivnosti: susresti branitelja, putiti im riječ solidarnosti i milosti, pokazati im da smo uz njih i u tim najtežim časovima, a posebno potreba svijesti u čemu im možemo pomoći, prenijeti njihove potrebe vjernicima u Remetama i ići na ostvarenje.

Nakon jednog susreta u Zapovjedništvu, a osobito čuvši muku na terenu, zaključio sam da će od velike pomoći braniteljima biti nabavka nekoliko suvremenih motorola. Viđeno - učinjeno! Potom je iskrsla potreba da postrojba ima i svoju prepoznatljivu zastavu: potrebu sam prenio sestrama Karmelićankama koje ju besprijekorno izuzeoše te ju predadoh kao dar sestara postrojbi. Velika je bila molitvena podrška naših kontem-

plativki te njima dugujemo mnoge milosti u životu branitelja Karlovca.

Naravno da ovakva aktivnost na terenu nije prolazila bez pravih životnih opasnosti, okolnosti neposredne izloženosti smrti: granatiranje misnog prostora odmah nakon svete mise; pucanj snajperista nakon ispovijedi u rovu; nagazna mina u obilasku vojnika, osobito jednog slovenskog mladića-branitelja koji je tražio ispovijed, kao i boravak-ispovijed na tavanu razrušene kuće u Turnju...

Gospodine gradonačelnice, gospodine predsjedniče Udruge 110, poštovano izaslanstvo, dragi oče priore i poštovana Zajednico, hvala vam! Neizmjerno se osjećam počašćenim i rekao bih, bez karikiranja, nedostojnim ovoga priznanja. Vi ste procijenili da tako treba biti. Neka bude. Ostajem s vama u duhu. I danas molim Boga za sve koji su pali za ljubav prema slobodi. Čuvajmo blago i dostojanstvo slobode! Bog blagoslivje ljubav koja se troši za slobodu čovjeka, jer to je smisao i njegovog utjelovljenja i muke na križu. Pozdravite Karlovac, a braniteljima i pripadnicima Udruge 110. moja nesustala odanost. Otač Antonio Mario, župnik i ravnatelj Remetskog svetišta, u ime Svetišta obdarit će vas lijepim suvenirima Svetišta, a otač Ilija će vam uručiti vršno vino Remetskog vinograda, tako da možete ne samo gajiti uspomenu na ovo mjesto, nego i radošno ga se sjećati. Hvala vam!

Uz raspelo: sv. Ivan evanđelist i Gospa Žalosna

Autor: Zlatko Šušnić

Ai župljani, koji dolazimo na misu prolazimo hodnikom, u kome stoje kipovi i raspelo. Mnogi od nas ne znaju odakle su kipovi i kada su postavljeni u hodnik. Župnik Rusan je zapisao da je crkva dobila u prosincu 1949. god. od ovlaštenog građevinara Ivana Bartolića, domaćeg sina mramorni kip sv. Ivana evanđelista, otkrio nam je i kip Žalosne Majke Božje, koji će nam dati časne sestre milosrdnice iz Frankopanske ulice. Nadalje navodi: »Ti kipovi bili su do proširenja u crkvi sv. Petra u Zagrebu, a poklonio ih je župnik Msgr. Dr. Josip Lončarić ap. Protonator«. Kip sv. Ivana darovan je građevinaru Bartoliću, a kip Žalosne Gospe ing. Senku, dok je križ s Tijelom darovan nekom soboslikaru. Nije poznato kako je došlo do dogovora da kipovi budu darovani i postavljeni u crkveni hodnik. Prema pričanju sina Ivana Bartolića, kip sv. Ivana trebao je biti ukras na obiteljskoj grobnici na remetskom groblju, ali vrstan građevinar procijenio je da je veći ukras da kip sv. Ivana stoji zajedno s kipom Gospe Žalosne uz raspelo u crkvenom hodniku. Tako su kipovi sv. Ivana i Žalosne Gospe blagoslovljeni 18. lipnja 1950. godine na nedjelju Presvetog Srca Isusova, blagoslovio ih je mons. Josip Lach. Nakon toga podijelio je sakrament potvrde. U ono vrijeme bilo je problem dovesti kipove u Remete, pa je to učinio 18. travnja Josip Bartolić, nećak Ivanov iz Dolja, jer je on bio prijevoznik pa je bez naknade dovezao kip sv. Ivana i Gospe Žalosne u Remete. Pojedini vjernici mole se sv. Ivanu: »Bože, ti si nam po apostolu Ivanu otkrio tajnovite dubine svoje riječi. Daj da i umom proniknemo riječi života što nam ih on tako davno navijesti, po Kristu Gospodinu našem. Amen.«

Šest desetljeća Nadina glasa u zboru

Na blagdan Uzvišenja sv. Križa, 14. rujna preminula je pjevačica remetskog zbora Nada Marinić, rođ. Šušnić. Nada je u velikom remetskom zboru pjevala punih 60 godina, a počela je kao djevojčica s četrnaest godina. Talentirani glas naslijedila je od svoje majke koja je pjevala. Nada je bila vrlo tiha, povučena i samozatajna, ali uvijek spremna doći na probe zbora i redovito na poldanju nedjeljnu misu. S ovoga svijeta otišla je u posebnim okolnostima, u vrijeme pandemije, pa je i njezin ispraćaj bio u posebnim okolnostima. O. Antonio Mario Čirko vodio je obred sprovoda na zagrebačkom Krematoriju. U petak 18. rujna služena je misa zadušnica koju su uveličali pjevači župnoga zbora svojim pjevanjem, a predslavitelj o. Mato Miloš na poseban način i svojem sjećanju podsjetio je kako je Nada pjevala do zadnjeg trenutka svoga života. Pokojna zporašica Nada je jednom prilikom, kada su je pitali dokle će pjevati, odgovorila: »Ne mislim prestati tako dugo dok me nešto ozbiljno ne bi sprječilo«. Oprostio se od Nade i maestro Tomislav Habulin koji je voditelj župnoga remetskog zbora. »Dragi moji danas imam tužnu vijest za sve nas. U vječna počivališta otišla je danas Gospodinu naša gospođa Nada, samozatajna kakva je i sama bila, napustila nas je u ovim vremenima pandemije i podsjetila nas da smo mali i krhki. Sada među nama ostaje jedna praznina, kao i podsjetnik da ne znamo ni dana ni časa. Neka joj je laka Hrvatska zemlja, a u pridruženom Zboru anđela neka i dalje pjeva nebeskoj Majci Mariji i svojim i njezinim glasom pjeva za sve nas. Pokoj joj duši«, kazao je između ostalog mm. Habulin.

Zlatko Šušnić

Mentalno zdravlje u doba »koronavirusa«

- U obitelji je posebno važno razgovarati i o neugodnim emocijama, ne plašiti se govoriti o strahu, zabrinutosti. Podijeliti svoja razmišljanja s članovima obitelji. Ukoliko se ne razgovara o emocijama, postoji opasnost da ih se potiskuje. Potisnute emocije izlaze na razne načine, kako na razini tijela, tako i psihe.*

Autorica:
Jadranka
Bizjak Igrec

Vrijeme koje je pred nama čudno je po mnogo čemu. Svaki dan sa zebnjom i strahom slušamo brojeve zaraženih, oboljelih i preminulih. Udaljavamo se i udaljili smo se jedni od drugih. Strepimo, bojimo se za svoje najmilije. Odlažimo na posao, obavljamo svakodnevne stvari, trudimo se djeci pružiti bezbjrižno i normalno djetinjstvo. Razmišljamo kako smo danas, što nam donosi današnji dan. Stres, napetost, zabrinutost, svakodnevno. Puno se govori o mentalnim/psihičkim bolestima ili emocionalnim problemima, kao što su depresija, različiti anksiozni poremećaji (fobije, panika, PTSP...) i drugim psihičkim teškoćama. Savjeti očuvanja mentalnog zdravlja posvuda su. Istina je da nam očuvano mentalno zdravlje omogućava da imamo pod kontrolom svoje osjećaje i ponašanja, da se možemo nositi s neizbjježnim životnim izazovima i stresovima. Ono o čemu smo čitali, sada je odjednom povezano s našim osobnim životom. Ono što se događalo negdje drugdje i negdje daleko sada je tu oko nas. Najvažniji i najzahtjevni korak ostati je mentalno ili emocionalno zdrav. Pitanje je možemo li uštjeti sebe i svoje osobne potrebe usmjeriti donošenju dobrih, zdravih odluka.

Što je mentalno zdravlje?

Mentalno ili emocionalno zdravlje definirano je kao stanje dobrobiti u kojem pojedinac ostvaruje svoje potencijale, može se nositi s normalnim životnim stresom, može raditi produktivno i plodno te je sposoban pridonositi zajednici (WHO; 2001; Svjetska zdravstvena organizacija (SZO)). Prema definiciji Svjetske zdravstvene organizacije duševno zdravlje dio je općeg zdravlja, a ne samo odsustvo bolesti i kao takvo uključuje: osjećaj zadovoljstva, želju za životom, smijeh i zabavu, sposobnost suočavanja sa stresom i oporavljanja nakon teškoća, osjećaj smisla i svrhe, kako u aktivnostima, tako i u odnosima s drugim ljudima, fleksibilnost u učenju novih stvari i prilagodbi na promjene, ravnotežu posla i zabave, odmora i aktivnosti, visoko samopouzdanje itd. Mentalno zdravlje omogućava nam da razumijemo u ovim teškim vremenima Riječ Božju i pokoravamo se onome što nam Gospodin govori.

Gospodin je tu!

Proživljavamo teške trenutke, osjećamo emocionalne probleme, ponekad i krizu vjere. Promjene, razočaranja, gubitci, po-

staju sastavni dio života, a sa sobom neizbjegno nose osjećaj tuge i tjeskobe, stres i napetost. Prednost je emocionalno zdravih, slobodnih ljudi što se i nakon teškoća, trauma i stresova ponovno oporave. U svim borbama protiv raznih napasti postaju svjesni svoje nemoći. Potrebno se sjetiti tko nam daje snagu za borbu, tko nas podržava, tko nas vodi, tko nam prašta, tko djeli u našim životima na različite načine. Takvim načinom razmišljanja imat ćemo razvijene načine suočavanja sa zahtjevnim situacijama i zadržat ćemo pozitivan pogled na situaciju, ostat ćemo fokusirani, kako u teškim vremenima, tako i u dobrom.

Ostati mentalno zdrav

Što znači danas biti dobro, biti mentalno, a ne samo fizički zdrav? Ostati mentalno zdrav znači nositi se sa svakodnevnim mislima i osjećajima navečer, u jutro i preko dana. To uključuje razumjeti svoje misli i osjećaje, svjedočiti (razumjeti što su, zašto ih imamo i kako najbolje na njih možemo reagirati). Sjetimo se što nam je sve dobro dato ili učinjeno. Sjetimo se samo pruženih ruku od osoba od kojih smo to najmanje očekivali. Važno je raditi na stvarima u životu koje utječu na misli i osjećaje (na prijateljstvima, skladnim odnosima u obitelji, odnosu s roditeljima i bližnjima, kvalitetnom provođenju slobodnog vremena). Ne bezglavo djelovati, nego promišljeno i odgovorno. Planirati dnevne aktivnosti unutar obitelji, vrijeme za igru, vrijeme za ono što nas veseli, odvojiti vrijeme za molitvu, zajedničko čitanje Svetoga pisma. Čitati literaturu koja opušta, posvetiti se tjelovježbi, šetnjama, održavati telefonske kontakte s bliskim osobama, druženja putem društvenih mreža. Puno je naših volonterata koji su se aktivirali da pomognu najugroženijima. Nositi se s vlastitim poteškoćama možemo na način da pomažemo drugima. Nazvati osobu za koju znamo da je sama, saslušati ju, pitati kako je, kako se nosi sa situacijom. U obitelji je posebno važno razgovarati i o neugodnim emocijama, ne plašiti se govoriti o strahu, zabrinutosti. Podijeliti svoja razmišljanja s članovima obitelji. Ukoliko se ne razgovara o emocijama, postoji opasnost da ih se potiskuje. Potisnute emocije izlaze na razne načine, kako na razini tijela, tako i psihe. Tada do-

lazi do nervoze, razdražljivosti, nemira, pa čak i agresivnog i nasilnog ponašanja.

Roditelji moraju raditi online, učenici imaju online nastavu, studenti predavanja. Da ne bi došlo do konflikta, važno je razgovarati, planirati aktivnosti i dogоворити se oko kućnog reda od ustajanja do rasporeda rada. Bez reda, nastupa kaos, a u takvim situacijama svi su obezglavljeni i u stresu. Ponekad su problemi preveliki, preteški da bi ih sami riješili, bilo obitelji, bilo pojedinci. Ponekad je takvih problema jednostavno previše i postaju preveliki teret. U tim je situacijama potrebno potražiti pomoć, pomoći članova obitelji i prijatelja, kroz razgovor i dobar savjet, u sakramentu pomirenja. Ostati mentalno zdrav važno je za naše mlade, odrsli su model, oslonac i putokaz. Kod mlađih s problemima više je od polovice onih čiji roditelji imaju emocionalne probleme ili pak neadekvatne roditeljske postupke, izloženi su konfliktima među roditeljima, zanemareni su ili pak izloženi dodatnim traumama nastale situacije.

Ozbiljnost problema

Polovica se slučajeva mentalnih poremećaja javlja do 14. godine života. Svjetska i domaća istraživanja navode da su od 13. do 18. godine najviše kod mlađih prisutne anksiozne i depresivne smetnje. Mentalno zdravlje mlađih nije u fokusu obrazovnog sustava no snažno utječe na ponašanje mlađih u školi, njihovu prilagodbu te odnose s drugima, odnos s učiteljima, roditeljima te školski uspjeh. Brižne odrasle osobe koje imaju osnovna znanja o problemima mlađih, koje su spremne pružiti podršku i informacije mogu promijeniti razvojni put svakog mладог čovjeka. Kada važni odrasli vjeruju da će dijete ili mlađa osoba uspjeti, veća je šansa da i oni vjeruju u sebe, veća je šansa da će uspjeti, više se truditi. Događaje koji nas pogadaju možemo i promatrati kao priliku za nove korake u duhovnom životu. Ovo vrijeme možemo proživjeti kao priliku da preispitamo svoje prioritete, vrijednosti, da stanemo nakratko i pogledamo svoj život. Zahvalimo na svemu dobrome do sada i izađemo obnovljena duha i žive vjere.

VELIKA GOSPA - BOŽIĆ 2020.

RUJAN

1. rujna

U povodu početka Vremena stvorenoga, 1. rujna, na Svjetski dan molitve za skrb o stvorenome članovi Udruge za očuvanje planeta »I stvori Bog zemlju« okupili su se na misnom slavlju koje je u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Remetama predvodio o. Antonio Mario Čirko. Svjetski dan molitve za skrb o stvorenome ima ekumensko obilježje, a papa Franjo ga je ustanovio 2015. te se nastavlja na njegovu encikliku o okolišu Laudato si' – o brizi za zajednički dom. Svjetskim danom molitve za skrb o stvorenome započinje i Vrijeme stvorenoga koje završava 4. listopada na spomendan sv. Franje Asiškog, sveca zaštitnika ekologa.

5. rujna

Pod hodočasničkom misom u 11 sati u remetskom su svetištu prve redovničke zavjete položili br. Leopold od Euharistijskog Isusa (Marijan Katičić) i br. Rafael od Milosrdnog Isusa (Matija Novak) nakon godinu dana novicijata provedenoga u Grazu. Euharistiju je predslavio o. Provincijal Dario Tokić.

- Započela je trodnevna priprava proslave Male Gospe.

7. rujna

Završeni su radovi na provođenju struje i postavljanju rasvjete na nadstrešnicu.

8. rujna - MALA GOSPA

Ove godine je kroz čitav dan dolazio veći broj hodočasnika. Osobito na misu u 16.30, a vrhunac svega je bila misa u 18.30 koja je bila ispunjena velikim brojem vjernika koje ne pamte ni stariji. Budući da se je slavilo na vanjskom oltaru, južni plato je bio u potpunosti ispunjen, baš kao na Veliku Gospu.

15. rujna

Laudato TV od danas svaki utorak ponovno prenosi nagovor i krunicu iz remetskog svetišta koji predmoli remetski župnik, a pjesmom animira župljanka Marija Renić.

Održan je roditeljski sastanak za krizmanike. Zbog pandemije, sakramenat potvrde je odgođen je za 3. listopada (subota).

Sakrament potvrde

17. rujna

Vraćeno je se župno klanjanje četvrtkom koje prenosi također Laudato TV.

29. rujna

U svetište Majke Božje Remetske došli su predstavnici pripadnika 110. brigade Zbora narodne garde hrvatske vojske, zajedno s gradonačelnikom Karlovca Damirom Mandićem kako bi podijelili nagradu grada Karlovca o. Jakovu Mamiću.

LISTOPAD

3. listopada

- Današnji dan je bio bogat događanjima. Nakon nekoliko mjeseci odgode radi pandemije COVIDA 19 slavila se misa sakramenta potvrde na vanjskom oltarnom prostoru. Bilo je ukupno 104 krizmanika. Djelitelj potvrde bio je mons. Ivan Miklenić.
 - U večernjim satima održan je Ekumenski glazbeno-molitveni susret za očuvanje planeta Žemlje i zdravlja ljudi na otvorenom prostoru uz crkvu u zagrebačkim Remetama 3. listopada 2020. u povodu završetka »Vremena stvorenoga«, u organizaciji Povjerenstva Zagrebačke nadbiskupije za ekumenizam i dijalog i Udruge za očuvanje planeta »I stvor Bog zemlju«.

15. listopada

Proslavljena je svetkovina sv. Terezije Avilske, karmeličanke i naučiteljice Crkve. Pod svečanom misom koju je predslavio o. Dario Tokić, provincial, trojica bogoslova položili su doživotne redovničke zavjete. To su: Juraj od Terezije od Djeteta Isusa (Marinković), br. Ante od Gospe od Blagovijesti (Jakus) i br. Ante od Krista Kralja (Travica).

21. listopada

Sa strane samostana upućen je na župu i za širu javnost slijedeći dopis:

OBAVIJEST KARMELOVOG SAMOSTANA MAJKE BOŽJE REMETSKE

Dragi vjernici, obavještavamo vas da je u klerikatu Karmelskog samostana Majke Božje Remetske jedan od bogoslova zbog povišene temperature testiran i pokazao se pozitivnim na COVID-19 virus. Odmah je izoliran, a za svećenike i preostale bogoslove koji su bili s njim u bliskom kontaktu, i nemaju nikakvih simptoma,

određena je mjera preventivne samoizolacije u vlastitim redovničkim čelijama u trajanju od 14 dana, tj. do svetkovine Svih svetih uključno. Ostali svećenici i redovnici u samostanu ne dolaze s njima u kontakt i redovito nastavljaju svoje aktivnosti vezane za funkcioniranje samostanske zajednice. Za sve vaše potrebe i dalje se, kao i do sada, obraćajte isključivo svećenicima zaduženima za župni pastoral.

24. listopada

- Održano je u Svetištu zahvalno godišnje hodočašće regije Zagreb Marijine legije zajedno s njihovim duhovnikom vlč. Marjanom Piskačem. Na poseban način se molilo Mariju za sve potrebe, za obitelji, za Marijinu legiju, za Crkvu - da se zauzme za kod Gospodina da blago pogleda na sve, da svakom čovjeku udijeli spasenjsku milost. Zbog specifične epidemiološke situacije bilo ih je nazočno oko 70.
 - Dvojica karmeličana, br. Marko od Duha Svetoga (Maglić) i br. Stanko od Utjelovljenja (Pažin) zaređeni su u subotu, 24. listopada 2020., za đakone u novouređenoj samostanskoj crkvi Karmela sv. Ilike na Buškom jezeru (BiH). Za đakone Svetе Majke Crkve zaredio ih je mons. Petar Palić, biskup mostarsko-duvanjski i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanjski, koji je predvodio euharistiju u koncelebraciji s desetak svećenika. Na misi bili su nazočni roditelji i uža obitelj ređenika, a zbog epidemije nisu mogli doći redovnici iz hrvatskih karmelskih samostana. Župni praktikum br. Marko će imati u zagrebačkim Remetama, a br. Stanko na splitskoj župi Kamen.

30. listopada

Započelo se sa susretima za mlade koji se održavaju svakog petka navečer.

STUDENI

1. studenog - SVI SVETI

Na remetskom groblju kod centralnog križa bila je molitva i odrješenje za pokojne. Sam obred bio je skroman radi samoizolacije članova remetskog samostana, tako da su uz remetskog župnika bila još samo dvojica župnih vikara.

- U samostanu završava samoizolacija.

2. studenog - DUŠNI DAN

Na večernjoj misi čitala su se imena pokojnika od prošlog dušnog dana. Od tada do danas preminulo ih je 101.

13. studenog

Preminuo je naš župljanin Krunoslav Kićo Slabinac u 77. godini života.

19. studenog

Održan je ispráčaj Krunoslava Kiće Slabinca na Krematoriju.

21. studenog

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački predslavio je na spomendan prikazanja Blažene Djevice Marije te blagdan Gospe od zdravlja večernje euharistijsko slavlje.

26. studenog

Širenjem pandemije COVIDA 19, Hrvatska vlada donijela je nove mjere kojima, je između ostalog ograničila broj vjernika u crkvi na 25.

27. studenog

Remetski župnik uputio je dopis s obzirom na ograničeni broj vjernika na liturgijskim slavlјima: Zagreb, 27. studenog 2020.

Hvaljen Isus i Marija.

Dragi župljani i štovatelji Majke Božje Remetske U kontekstu donesenih epidemioloških mjer sa strane Hrvatske vlade koje stupaju na snagu 28. studenog 2020. ograničen je broj vjernika na liturgijskim slavlјima do 25 osoba bez obzira na veličinu crkve. Čekajući također i smjernice sa strane Hrvatske Biskupske Konferencije za konkretna pojašnjenja, svakako smo pozvani pridržavati se te odredbe. Osim u crkvi, do 20

osoba može pratiti misu u crkvenom hodniku kako bi bilo osigurano najmanje četiri četvorna metra neto površine. Ostali vjernici mogu sudjelovati na misi u klaustru samostana i na ulazu u crkvu. Na otvorenom prostoru obvezno je korištenje maski za lice kada nije moguće održavati fizičku distancu od najmanje 1,5 metra. Televizijski ekrani postavljeni su u crkvenom hodniku i klaustru samostana.

Iako fizičko sudjelovanje na misi ne može nadomjestiti televizijski prijenos, vodeći se trenutnom situacijom, svakodnevna liturgijska slavlja mogu se pratiti:

- preko mobilne aplikacije Majka Božja Remetska;
- župne mrežne stranice - www.zuparemete.net;
- facebook Župa Remete.

Podsjećamo da će se zornice u 6 sati ujutro preko tjedna prenositi na Laudato TV i Hrvatskom katoličkom radiju. Također Laudato TV prenosi svaki utorak nagovor prije krunice i misu od 17.45, te četvrtkom od 18.30 misu i klanjanje, a nedjeljom od 10.30 sati.

Dragi župljani i štovatelji Majke Božje Remetske, iako ove mjere nisu lake za prihvatiti, kao vjernici znamo da su to privremene nevolje jer Bog sve izvodi na dobro, te zato možemo sa sigurnošću reći: Bit će sve dobro!

Neka nas sve prati zagovor Advocate Croatie - Zagovornice Hrvatske i Pharmacopaea Coelestis - Ljekarne nebeske.
o. Antonio-Mario Čirko
Župnik i Upravitelj svetišta

28. studenog

Jutarnja misa u 7 sati je bila prva održana po novim propisima da u crkvi ne smije biti više od 25 vjernika. Bilo je 22 vjernika, te dvojica svećenika i đakon.

30. studenog

Na blagdan sv. Andrije apostola započele su mise zornice koje prenosi Laudato TV i Hrvatski katolički radio. Župnik je između ostalog istaknuo: »Započelo nam je Došašće, to toliko posebno vrijeme duhovne priprave proslave Isusova rođenja. Svaka priprava u sebi traži određeni napor i trud. A važnost toga vidimo upravo u ovim mjesecima, a nekako još više se je nadopunilo ovih dana s ograničenim brojem

vjernika na Misama. Spomenut je broje 25. Bogu hvala što se to odnosi samo na neki fizički broj, ali nikakva epidemija, ništa ne može spriječiti da nas je više od toga broja duhom nazočno. Upravo u ovom trenutku, ne samo u našoj domovini, nego po čitavome svijetu na ovoj Misi iz Remeta nas je na desetke tisuća. Zornica je sada nazočna u tolikim obiteljima.« Potom je župnik sve pozvao na jedan izazov: »Probajte nekoliko narednih dana, recimo do kraja tjedna ne slušati vijesti koje nam donose svjetovni mediji. I tako znamo što ćemo čuti: brojke i samo brojke, loše vijesti i samo loše vijesti. Znate, nismo svjesni, ali mnogi su postali ovisnici o lošim vijestima. Hajdemo to sad promjeniti. Probajte ovih dana umjesto toga vremena više pohoditi misu ili ju pratiti preko televizije ili radija, probajte više se moliti ili učiniti neko dobro djelo. Pogledajte neku emisiju ili film na Laudato televiziji, poslušajte na Hrvatskom katoličkom radiju program koji nam je pripremljen za ovo Došašće.

Garantiram vam da će te u svome srcu osjetiti jednu slobodu. Zbog čega? Zato jer dozu loših vijesti nećete tada čuti ili vidjeti, te će te u sebi stvoriti prostora za nešto dobro i pozitivno.«

POTVRĐENICI, 3. listopada 2020.

Anja Bunjević, Lina Antunović, Noa Antunović, Lukas Asan, Niko Bajs, Noa Baković, Luka Balija, Lana Bertić, Lana Biškupović, Dorian Ivan Bolšec, Katarina Borca, Domagoj Boroša, Dora Angela Boroša, Mislav Boroša, Ema Brdovčak, Magdalena Čagalj, Nikolina Dasović, Ria Derniković – Novaković, Ivan Dominko, Lovro Draganić, Borna Filipović, Luka Ivan Franelić, Antea Gačić, Ella Grgić, Niko Giuliani, Tia Gračan, Ana Hajtud, Marija Hajtud, Dominik Halapija, Marta Herceg, Bruno Iličić, Filip Ivančić, Lara Ivanišević, Maksimilijan Jakušić, Ivor Jerkić, Lea Jerković, Franka Kačan, Tea Kastelan, Ana Klenovšak, Mia Klenovšak, Karla Kokić, Iva Krajina, David Kralj, Luka Kramar, Nikolina Krivić, Vita Štefanija Kruhak, Stjepan Leko, Eugen Leskovar, Antea Lice, Antonio Lukač, Mihael Lukač, Vita Silva Mar, Mihael Marić, Ante Matić,

Dora Ana Miholić, Ivan Milčec Miljević, Katja Motik, Marta Mustafić, Matea Mustapić, Karla Marija Novak, Karla Pavić, Leon Pavić, Katja Katarina Pavlović, Vita Ana Pavlović, Bartol Perić, Nela Petanjek, Eva Petrović, Matej Petrović, Lui Pleteš, Luka Portada, Leo Pralija, Vid Premerl, Nika Protrka, Petar Radić, Lea Radinović, Marko Renić, Toma Rimac, Tomislav Romac, Roko Runjić, Patrik Petar Sabalić, Jakov Josip Silovski, Lovro Slovinac, Antonijo Sović, Filip Stapić, David Stunković, Tin Sučić, Tia Svetić, Marko Šimanović, Lovre Šižgorić, Ema Škrnjug, Petra Šoda, Tibor Jakov Šprem, Nina Ivana Štrok, Lara Švraka, Tea Tomić, Borna Trkanjec, Lara Kristina Utrobićić, Borna Vac, Mirjam Vedriš, Mark Zorinić, Vedran Zubak, Dora Žerjavić, Mihael Živković, Ante Žuljević, Ana Amalija Župić.

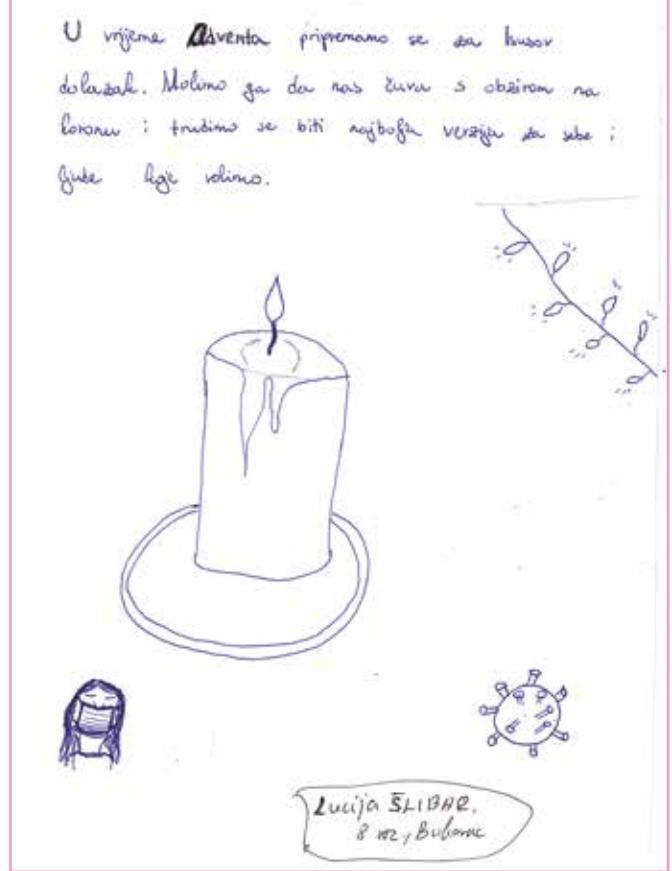
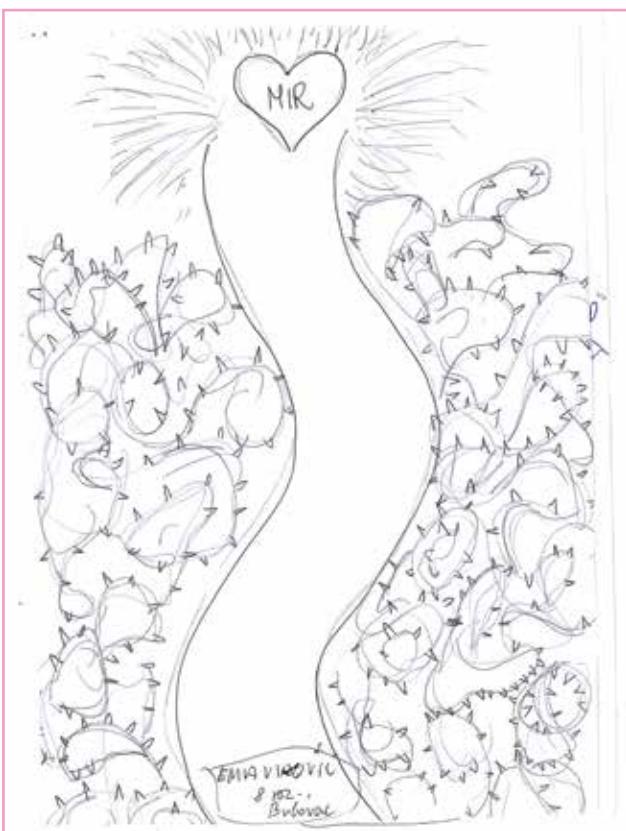
Dragi Isuse!
Veselim se tvome rođendanu, Božiću.
Velika mi je želja da se nitko od moje
obitelji ne zarazi.
I da se ovaj virus smiri.

Laura Dragija, prvopričesnica

Dragi Isuse,
jako se veselim tvome
rođendanu.
Pomozi nama u pandemiji.

Henrik Hajduka, prvopričesnik

Dragi Isuse!
Molim te, da COVID – 19 brzo završi.
Molim te dragi Isuse, da svi moji bližnji
budu dobro,
da u ove dane BOŽIĆA budu svi sretni.

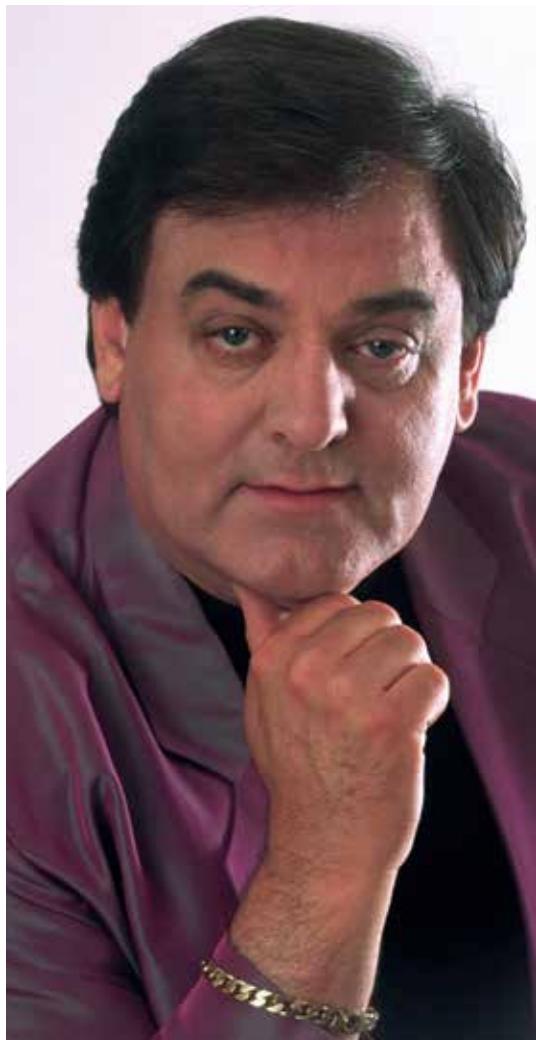
Magdalena Pavičić, prvopričesnica

Umro remetski župljanin
Krunoslav Kićo Slabinac

»Naš brat Kićo«

Krunoslav Kićo Slabinac rodio se za vječnost 13. studenog 2020. Svojim glazbenim, pjevačkim i skladateljskim umijećem, ali i svojom radošću i jednostavnosću ostat će upamćen kao posebna osoba koja je u svoj svakodnevni život znala utkati duhovnu dimenziju i svjedočiti snagu vjere i u vremenima kada to nije bilo preporučljivo.

Kekoliko dana uoči odlaska u bolnicu susreo sam u sakristiji remetskog svetišta Krunoslava Slabinca, kojega smo od milja zvali brat Kićo. Tada mi je rekao da je došao na Misu jer ide u bolnicu na operativni zahvat, ali da se vidimo ubrzo. Nisam ni slutio da je ta nedjelja 19. srpnja bilo zadnji put kada sam video našega brata Kiću.

Svatko od nas ima osobe s kojima je posebno povezan i koji postanu dio obitelji. I naša redovnička zajednica u Remetama upravo sa Krunoslavom Kićom Slabincem imala je jedan dugogodišnji prijateljski odnos koji je prerastao u intimnu povezanost i međusobno zajedništvo. Ovih zadnjih mjeseci počevši od 29. srpnja, poslije operativnog zahvata, svaki dan se molilo za njegov oporavak. No Bog ga je u 77. godini pozvao k sebi. Karmelićanin o. Krešimir Josip Bahmec na dan njegova odlaska u vječnost napisao je lijepe misli na društvenim

mrežama koji su prenijeli mnogi mediji: »Bio je naš. Više brat nego župljanin. Više prijatelj nego gost. Nisam ga nikad vidiо tužna a često je bio u remetskom svetištu, pri svojoj župi, kući, sa svojom braćom. Posvećivao nas je smijehom, veseljem, vicevima. Mogla je atmosfera bit ne znam kako napeta sve dok se nije čuo iz daljine Kićin smijeh. I najveće probleme bi »isprdaо«. Bio je čista pozitiva, negacija tuge. Nije mu život bio lak kako neki misle, ali nije ga bilo briga. Smijehom i humorom je sve rješavao. Zvao nas je »moji fratri«. Nisam mislio da će plakat za Kićom, eto i sad, jer sa njim nisi mogao nego se smijat bez prestanka. I sada dok ga đavao optužuje, vjerujem da priča viceve o fratrima svetom Petru, Isusu i ekipi. I primit će ga brzo, tko ga ne bi volio i primio. Slavonsku dušu veselu. Hvala susjed, hvala Kićo. Pozdravi mi Slaveka i sve gore.«

Roden je u Osijeku 1944. godine, a radi se o glazbeniku čija se karijera protezala na više od 40 godina. Glazbom se počeo baviti

još u osnovnoj školi, a svirao je tamburicu te je glumio u dječjem kazalištu. Tamburicu je zamijenio gitarom 50-ih godina nakon što je otkrio Elvisa Presleyja, a malo nakon toga krenuo je u glazbenu školu te je učio klasičnu glazbu. Početkom 60-ih skupa s ostalim kolegama iz benda osnovao je grupu Tornado, nakon koje je pokrenuo i Kon Tiki, a zatim i Dinamite. S Dinamitim je svirao rock 'n' roll te je s grupom i pobjedio na natjecanjima u Zagrebu i Beogradu. Kićo je izašao iz grupe jer je morao odslužiti vojni rok. Nakon povratka iz vojske okrenuo se samostalnoj karijeri te se odselio u Zagreb. Ondje je nastupao i izvodio obrade pjesama te je odlazio na natjecanja. Ubrzo je sa svojim pjesmama postao jedan od najpoznatijih pjevača u našoj domovini. Ispraćaj je bio 19. studenog 2020. na Krematoriju. Liturgijsko slavlje vodio je o. Jakov Mamić koji je već davnih godina bio povezan s njime u svim životnim situacijama. Upravo na samom ispraćaju o. Mamić istaknuo je njegovu duhovnu dimenziju. Između ostalog je istaknuto: »Kićin odnos s Bogom omogućio je da kroz svoj život ispuní nalog Isusove riječi iz netom pročitanog Evandelja: »Ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah

i primiste me; gol i zaognuste me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni«. A kad Ti to, o Bože, učinismo, pitahu se ovi. Odmah su dobili začuđujući odgovor: »...što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste« (Mt 25, 31-46). Pjevati i svirati, plesati i glumiti, znojiti se na podijima dvorana i igrališta, stvarati ozračja vedre i lijepo opuštenosti, unositi duh humora u obitelji, osamljenima bolesnima i ranjenima priuštiti trenutke radosti, stvaralaštvom oplemenjivati duh, znači davati »kruh« gladnima, »vodu« žednima, »prijam« i toplinu tuđinu, »odjeću« radosti ispražnjenim i golim dušama, »dodir srca« deprimiranima (bolesnima), »društvo solidarnosti« žrtvama strahova, osuda i presuda. Prekrasno je to čuti iz Isusovih usta, da su upravo ovi i ovakvi ljudi ljubitelji Boga i njegova prisutnost. Prekrasno je to da je upravo ovakav svijet »kršćanstvo«.

Prekrasno je to da danas u ovoj smrti otkrivamo kako je svaki poziv, autentično i zadano življen, ostvarivanje čovjeka u duhu Evandelja, a time i navještaj da je Isus donositelj slobode koja oslobađa. Tu nam je naš veliki Kićo bio i svjedok i učitelj. Oprštamo se od osobe koju smo voljeli, ali smo osjetili jako da nas je volio; oprštamo se od osobe koju smo rado slušali i s njime oduševljeno pjevali, ali smo osjetili da je upravo naša radost njegov uspjeh; oprštamo se od osobe s kojom smo surađivali i planirali i svoje uspjehe, ali smo osjetili da ničim nije osporio tu našu potrebu i sav se u njezino ostvarenje stavio; oprštamo se od osobe koja je molila, Boga slavila i pjesmom veličala, ali s vidnom istinom pravog pobožnika.

Neka mu Gospa Remetska, kojoj u sinovskoj pjesmi pjeva: »Dušo blaga, majko naša«, ta Majka Isusova i majka naše nade, bude uporište u sudbonosnom susretu njega i Boga živoga u novom obliku besmrtnog života.«

Također o. Mamić nije zaboravio istaknuti kako je Kićo »Samostan Majke Božje Remetske« doživljavao kao svoj »drugi dom«. A njegov višestruki doprinos razvoju Hrvatske Karmelske Provincije, ponukao je Vrhovnu upravu Reda u Rimu, da mu početkom III. tisućljeća dodijeli plaketu »Benefactor maximus« (Vrhunski dobrotvor). Misu zadušnicu predslavio je o. Srećko Rimac zajedno s ostalim svećenicima. U prigodnoj propovijedi istaknuo je crtu iz Kićina života kako je kao dječak želio ići u svećenike, no njegov otac se usprotivio. I to je upravo bilo providnosno da kroz svoje glazbeno djelovanje bude donositelj duhovnosti, radosti i ljepote glazbenog izričaja u mnoge domove.

Također u misnom slavlju i vlč. Herceg uputio je nekoliko riječi gdje je istaknuo:

»Svaki od nas vjeru živi na svoj način, a svjedočimo ju i riječima i djelima; naš prijatelj i brat u Kristu Krunoslav, svjedočio ju je i propovijedao ju je i pjesmom... jer uz ostale pjesme s duhovnom tematikom, s osobitim naglaskom na album Božićnih pjesmama, pjesma Očenaš bila je nešto posebno – nešto drugačije! Tu skladbu, tu pjesmu, tu molitvu, donosio je onaj nama znani Kićo; pun energije i emocija, razigran, vedar, duhovit... ali sada ponizan, pobožan, malen pred svojim Bogom.«

Gostujući u emisiji »Zašto vjerujem« iz 2006. godine na Hrvatskom katoličkom radiju Krunoslav Kićo Slabinac posvjedočio je koliko mu Bog znači u životu i radu. On će reći: »Neki put se upitam može li uopće čovjek molitvom pomoći drugom čovjeku i pomaže li molitvom za drugoga više sebi, nego drugom. Događa mi se kada na ulici ili u bolnici sretнем čovjeka i osjetim da se nalazi u depresivnom stanju i da mu je teško u srcu mi bude teško i tada u sebi znam reći Bože pomozi mu i čuj u kakvima je problemima. Siguran sam da kroz molitvu zapravo čovjek dobije snagu da u sebi očvrsne u svemu kroz što prolazi. Uvjerjen sam da najviše možemo jedni drugima pomoći molitvom. Bog kroz nas može djelovati i zato nas je podario jedne drugima. Čovjek može pomoći samo onda kada za to ima snagu, ako kažeš u svojoj molitvi Bože daj mi snage da mogu pomoći drugima sigurno ćeš i uspjeti.«

Također u istoj emisiji je istaknuo: »Lako je vjerovati kad si nešto video i doživio, ali vjerovati u nešto što se još nije dogodilo je teško. Živjeti u vjeri da će se to dogoditi treba svatko od nas i sigurno će nam Bog to darovati. Vjerujem u sve ono što me pozitivno mijenja točnije ono što me čini boljim čovjekom. Svaki neki moj pokušaj da sam nešto pokušam učiniti bez Božje pomoći ispostavio se lošim za mene i pokazao mi da sam uzalud trošio vrijeme i snagu. Spoznao sam da sam u boli, patnji i teškim današnjima više upoznao Boga, nego u smijehu i lagodnom životu.«

Završit ćemo s riječima o. Mamića na ispraćaju na Krematoriju: »Dragi Kićo, počivaj u miru Božjemu dok te ne pozove »andeoska truba« uskrsnuća!«

»Postoji jedna stvar u domeni vjerovanja ljubav, vjera i nada u koje će se uvjeriti možda već u ovom životu, ali ako ne tada ona u vječnosti da je Bog imao pravo i da je Biblija imala pravo. Sve ovo bilo bi besmisленo da Isus nije uskrsnuo i dao nam nadu u to da sav naš rad, trud i zalaganje u ovom životu ne ostaju bez nekih rezultata, nego naprotiv svoj smisao će jednoga dana dobiti u vječnosti.« (Krunoslav Kićo Slabinac)

ZLATNI

Vjenčani: 1970.

Ante Renić i Josipa Klinec, Ivan Ban i Ančica Radočaj, Rudolf Haramija i Ana Matić, Ivica Anto Kutleša i Ankica Brik, Slavko Borovnjak i Jadranka Milčec, Zlatko Franc i Vera Slovinac, Ignac Stunjek i Katarina Blažun, Adolf Vučajnk i Mirjana Tropina, Marijan Bunjački i Ladaslava Bartolić, Nikola Bučar i Katica Keber, Petar Juratovac i Katarina Krištof, Zdravko Dragičević i Olga Turk, Adam Doboš i Marija Medven, Drago Šušnić i Marija Golub, Wacł Slariari i Barbara Čegalj, Viktor Završki i Anica Gale, Ivan Kontek i Marija Telinec, Drago Hartl i Marija Ivanek, Jozo Puškar i Mira Šošić, Ivan Gorjan i Branka Raženj, Željko Kontek i Mira Zvonarić, Juraj Bukovac i Anica Cigula, Ivan Bukovac i Nada Marija Katić, Mirko Haramija i Ljubica Stary, Šime Tomljenović i Jadranka Žuvela, Dane Pavičić i Josipa Halužan, Stjepan Dragutin Petar Mlinarić i Miroslava Abožinek, Vladimir Blagović i Marija Rančec, Boris Brezovec i Zlata Kituša, Stjepan Škvarić i Ankica Strelec, Franjo Bužan i Božena Grbavec, Andrija Bednički i Ana Marasović, Mile Nekić i Ivka Šaronja, Janko Culjak i Dragica Ivir, Ivan Ivanek i Branka Božić, Ladislav Novak Zubak i Danica Agopito, Ivan Radojević i Anđelka Hoborka, Ivan Pašiček i Vlasta Ferenčaković, Mihajlo Štern i Ljubinka Pajić, Željko Novosel i Slavica Mihetec.

SREBRNI

Vjenčani: 1995.

Mladen Gomerčić i Ines Schaub, Mato Jozić i Mirica Pitarević, Anto Marić i Ljubica Ljevar, Ivan Matković i Tanja – Marija Tkalčić – Ivrlač, Mario Ante Mijić i Nataša Petra Katalinić, Josip Bračun i Andreja Dadić, Božo Bandov i Zdenka Čelan, Krešimir Mesarov i Sandra Pernar, Stipan Sičaja i Valentina Tubić, Dražen Jojić i Suzana Zdenka Đuran, Davorin Cifrek i Mirjana Gombač, Josip Supina i Jadranka Pernar, Stjepan Jecić i Marija Košir, Vinko Jurčić i Vera Josipa Šagovac, Krešimir Dujić i Jasmina Fagač, Zdravko Kontek i Danijela Lasan, Marijan Jozić i Luca Tufekčić, Mladen Svedrec i Suzana Bolt, Mladen Plivelić i Nevenka Krivdić, Vladimir Rismundo i Kristina Antolić, Martin Antunović i Ružica Filipović, Marko Križanac i Jasna Zečević, Vladimir Stjepan Zajec i Sanja Marija Lisak, Dražen Matok i Jelica Jandrić, Mario Pigac i Zdenka Petrinić, Jadronko Josip Kobeščak i Sanja Brcko, Nenad Stanić i Mirjana Goimerac, Krešimir Vendler i Snježana Špiranović, Davor Ivan Ljubek i Kristina Sunčana Ana Vuković, Borislav Matijević i Višnica Gvozdic, Zsolt Pölhe i Sanja Ana Kubatović, Ivan Kraljević i Neda Kožljan, Branko Slovinac i Irena Ciglenečki, Danko Štefek i Jadranka Glibo, Branko Radojević i Karolina Pozaić, Robert Strilić i Romana Milašinčić, Jakov Kokotović i Svjetlana Baković, Ante Gačić i Tatjana Buconjić, Krešo Halapir i Melita Špiček, Anđelko Malagorski i Andreja Drempetić, Darko Mihetec i Mirjana Mikulić, Hrvoje Petar Butković i Marija Renić, Damir Petar Keber i Nevenka Šimunić, Mario Mlinarić i Renata Petričko, Darko Cifrek i Martina Vitulić, Zvonko Dugonjić i Nevenka Kalaica, Darko Malek i Snježana Zagrajski, Berislav Šimunić i Mihaela Škrbilja, Mirko Mamić i Željkica Kišur, Petar Blažević i Dijana Kolak, Vitomir Starčević i Ines Elpeza, Davor Facković i Irena Bauk, Mario Rođaković i Jasna Fišić, Željko Lavrnja i Lucija Radošević, Darko Roglić i Iva Kapušić, Željko Drdić i Rita Šegović, Ivan Varvodić i Olivera Rupnik, Ante Lovrić i Ivanka Križić, Krešimir Vladić i Vanessa Marija Šešek, Vlatko Marušić i Tamara Leskovec, Krešimir Zajec i Sanja Budiš, Željko Hanžić i Andrea Bartolić.

IZVADCI IZ MATICE ŽUPE /od 12. srpnja do 31. studenog 2020./

KRŠTENI

Patrik Kovačić, Borna Lovro Raspor, Mia Lucija Terlep, Sara Mesec – Grabrovec, Lukas Pašić, Hanah His, Rafaela Novaković, Mara Mamić, Karolina Ilijana Majić, Mark Bednjički Zajec, Borna Punčec, David Starman, Filip Makarun, Magdalena Drača, James Anthony Brown, Mia Toš, Ivan Ščrbak, Leon Marijan Turk, Korina Katarina Makarić, Noemi Faustina Glasnović, Nicole Knezović, Marija Klara Gale, Sofia Ana Aračić, Jakov Petar Lukić, Sofia Cvrk, Laura Lacković, Luka Silić, Lea Silić, Lav Znidarčić, Toma Rodić, Marla Antonija Mitić, Jan Hren, Leon Đurin, Leona Šenjug, Francisika Bekavac, Grga Balen.

VJENČANI

Tomislav Dorotić i Ivana Lukač, Ivica Šafran i Jelena Svržnjak, Petar Vrdoljak i Tea Bašić, Vedran Nikolić i Josipa Banovac, Luka Horvat i Morana Ozimec, Hrvoje Habuš i Petra Mučnjak, Luka Petrić i Dorotea Žugec, Tomislav Kralj i Mia Buršić, Matija Berger i Ivana Vukušić.

UMRLI

Katica Katavić, Barica Grbavec, Blaž Ćurković, Darko Markus, Luka Marić, Davorin Šenjug, Anka Jurina, Tomislav Fagač, Ilija Čačić, Marija Habazin, Josip Tušek, Slava Petrović, Barica Đurđević, Franjo Cerovec, Rozika Vargek, Marica Mihetec, Nikola Čengić, Ljerka Gregurek, Anka Novosel, Nada Marinić, Ivanka Salopek, Anka Kostanjski, Boris Blašković, Ivka Fagač, Jure Perković, Anđelko Benšek, Mira Mihetec, Dragica Škarika, Petar Kunst, Drago Lukenda, Anđelko Blaić, Ivan Mihetec, Alojz Zorinić, Đuro Trputac, Antun Adrinek, Krunoslav Slabinac, Marijan Truhan, Branka Debeljak, Sabina Habjanec.

Hrvoje Habljak

Pogled na remetsko svetište i okolicu

